

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 3
วิชาเอกการบัญชี การตลาด คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปี พ.ศ. 2543

An analysis of English grammatical errors of third year students
majoring in Accounting and Marketing, Faculty of Social Science,
Srinakharinwirot University year 2000

12 ส.ค. 2548

วรรณกานต์ ลิขิตรัตน์พร
ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วรรณกานต์ ลิขิตรัตนพร (2545) : การวิเคราะห์ข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนิสิต

ชั้นปีที่ 3 วิชาเอกการบัญชี การตลาด คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปี พ.ศ. 2543

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายศึกษาหาประเภทและลักษณะข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาวิเคราะห์หาสาเหตุและหาแนวทางแก้ไขและเพื่อศึกษาผลเกี่ยวข้องในความรู้ด้านภาษาศาสตร์ประยุกต์ ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ได้จากงานเขียนระดับประโยคและระดับเรียงความของนิสิตวิชาเอกการบัญชี การตลาด คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2543 จำนวน 90 คน ผลการศึกษาพบว่า ข้อบกพร่องทางไวยากรณ์มี 4 ประเภท คือ ข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ทั่วไปพบข้อบกพร่องร้อยละ 57 ข้อบกพร่องระดับคำพบข้อบกพร่องร้อยละ 11 ข้อบกพร่องระดับประโยคพบข้อบกพร่องร้อยละ 28 และข้อบกพร่องระดับความหมายพบข้อบกพร่องร้อยละ 4 ลักษณะข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ที่พบคือ การไม่มี/ไม่ใช้ไวยากรณ์พบข้อบกพร่องร้อยละ 21.15 การใช้ไวยากรณ์ผิดพบข้อบกพร่องร้อยละ 48.08 การใช้ไวยากรณ์แทนพบข้อบกพร่องร้อยละ 19.23 และการใช้ไวยากรณ์เกินพบข้อบกพร่องร้อยละ 11.54 สาเหตุการทำข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ มี 4 ประการ คือ การแทรกแซงจากภาษาไทย ความสับสนในไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ การไม่สามารถนำความรู้ทางไวยากรณ์ที่เรียนไปประยุกต์ใช้และการขาดความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ แนวทางการแก้ไขปัญหามี 4 แนวทางคือ เสนอแนะเนื้อหาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ควรสอน เสนอแนะแนววิธีการสอนไวยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพ เสริมรายวิชาที่เกี่ยวข้องทางไวยากรณ์ และการส่งเสริมให้นิสิตมีกลวิธีที่ดีในการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ผลเกี่ยวข้องในความรู้ด้านภาษาศาสตร์ประยุกต์คือ ด้านสาเหตุการทำข้อบกพร่องทางภาษาที่สองของผู้เรียน และด้านการสอนไวยากรณ์ภาษาที่สอง

Wannakarn Likitrattanaporn (2002) : An analysis of English grammatical errors of third year students majoring in Accounting, Marketing, Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University year 2000

Abstract

This research aimed to investigate types and characteristics of grammatical errors so as to analyze the causes of the errors and to find out the appropriate and practical ways to solve those errors as well as to discover this knowledge is related to Applied Linguistics. The data gained were from the students' writing in sentence level and short essays. The subjects were 90 students majoring in Accounting and Marketing, Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University, year 2000. From the study it was found out that there were four types of grammatical errors; general grammars, morphology, syntax and semantics. It was discovered that the percentage of general grammatical, morphological, syntactic and semantic errors were 57 %, 11 %, 28 % and 4% respectively. The error characteristics were using grammatical omission, wrong grammar, grammatical replacement and grammatical commission. The percentage of grammatical omission, wrong grammar, grammatical replacement and grammatical commission were 21.15 %, 48.08 %, 19.23 %, and 11.54 % respectively. The error causes were from Thai interference or interlingual errors, intralingual errors, incapability to adapt English grammar in writing and lacking knowledge of English grammar. There were four ways suggested to solve the problems i.e. by suggesting grammatical items which should be taught, using the effective teaching approaches, inserting the related grammatical course and encouraging the students to have good learning strategies in learning/acquiring English grammar. The related applied Linguistics were about the causes of grammatical errors and teaching second Language grammar.

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จได้เพราะผู้เกี่ยวข้องหลายท่านอาทิ อาจารย์ญาณิสา นูระชะชัยทวี หัวหน้าภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้แนะนำให้ทำงานวิจัยด้านการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้ให้ทุนสนับสนุนงานวิจัย

ขอขอบคุณนิสิตปีที่ 3 วิชาเอกการบัญชี การตลาด คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่เรียนวิชา EN 306 : English Grammar ในปีการศึกษา 2543 และ น.ส. ศุภฎี เดือนขึ้น นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้พิมพ์งาน

ขอขอบพระคุณและระลึกถึงพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาโดยเฉพาะท่านอาจารย์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี ผู้ชี้แนะวิธีการวิจัยและฝึกฝนเทคนิควิธีการเขียนงานวิจัย

สุดท้ายขอขอบพระคุณบิดามารดาผู้เป็นเสมือนอาจารย์สองคนแรกในชีวิตและขอบคุณอาจารย์จรัสญ ลิขิตรัตน์พร ผู้ช่วยจัดรูปเล่ม

วรรณกานต์ ลิขิตรัตน์พร

สารบัญ

บทที่

หน้า

1 บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหาการวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์.....	5

2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของคำว่าไวยากรณ์.....	6
ประเภทไวยากรณ์.....	7
ไวยากรณ์ตามขอบเขตเนื้อหา.....	7
ไวยากรณ์ที่แบ่งชั้นตามวัตถุประสงค์.....	7
ความสำคัญของการสอนไวยากรณ์.....	8
1. แนวการสอนที่เน้นในเรื่องกฎเกณฑ์ของภาษา.....	8
2. แนวการสอนที่เน้นในเรื่องการสื่อสาร.....	8
ความหมายและสาเหตุของข้อบกพร่องทางภาษา.....	12
ลักษณะงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อบกพร่องทางภาษา.....	13
งานวิจัยเน้นการวิเคราะห์ลักษณะของข้อบกพร่อง.....	14
งานวิจัยเน้นการวิเคราะห์สาเหตุของข้อบกพร่อง.....	16

3 วิธีดำเนินการวิจัย

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	19
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	19
การรวบรวมข้อมูล.....	19
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	19
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	19

4 การวิเคราะห์ข้อมูล

คำร้อยละของประเภทข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ.....	20
ข้อบกพร่องทางกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษทั่วไป.....	20
ข้อบกพร่องระดับคำ.....	20
ข้อบกพร่องระดับประโยค.....	20
ข้อบกพร่องระดับความหมาย.....	20
คำร้อยละของลักษณะข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ.....	20
ลักษณะการไม่มี/ไม่ใช่ไวยากรณ์.....	20
ลักษณะการใช้ไวยากรณ์ผิด.....	20
ลักษณะการใช้ไวยากรณ์แทน.....	20
ลักษณะการใช้ไวยากรณ์เกิน.....	20
ตารางที่ 1: การวิเคราะห์ประเภทข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และตัวอย่าง.....	21
ตารางที่ 2 : การวิเคราะห์ลักษณะของข้อบกพร่องทางไวยากรณ์.....	32

5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย.....	34
สาเหตุการทำข้อบกพร่องทางไวยากรณ์.....	35
ลักษณะข้อบกพร่องทางไวยากรณ์.....	38
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ.....	39
แนวทางการแก้ไขปัญหาคข้อบกพร่องทางไวยากรณ์.....	40
ผลเกี่ยวข้องในความรู้ด้านภาษาศาสตร์ประยุกต์.....	48
ข้อเสนอแนะ.....	52
บรรณานุกรม.....	53
ภาคผนวก.....	57
ภาคผนวกหมายเลข 1 : แบบฝึกไวยากรณ์ there be, present/ past participle.....	58
ภาคผนวกหมายเลข 2 : The 3P Lesson Plan For English Grammar (Passive Voice).....	61
ภาคผนวกหมายเลข 3 : ตัวอย่างงานเขียนระดับเรียงความสั้น.....	63
ภาคผนวกหมายเลข 4 : ตัวอย่างบางส่วนของบทเรียน.....	68

บัญชีตาราง

	หน้า
Table A	11
ตารางที่ 1	21
ตารางที่ 2	32

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหาการวิจัย

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีบทบาทสำคัญต่อสังคมไทยมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ตามหลักสูตรการเรียนภาษาต่างประเทศในประเทศไทยนั้นนักเรียนระดับประถมศึกษาจนถึงนักศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับในหลักสูตร ในระดับอุดมศึกษาสถาบันการศึกษาหลายแห่งมีเป้าหมายผลิตบัณฑิตหรือนักภาษาศาสตร์ประยุกต์ให้เป็นผู้สอนหรือนักวิจัยในงานที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ นักวิชาการและนักการศึกษาไทยนั้นถือว่ามีความรู้ที่กว้างไกลในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษหรือการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปัจจุบันจะเห็นว่าบุคคลเหล่านี้สนับสนุนแนววิธีการสอนภาษาแบบใหม่ คือแนววิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching Approach-CLT) ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Students' Center) มุ่งฝึก 4 ทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียน

ปัญหาของผู้เรียนคนไทยส่วนใหญ่ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ คือการที่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษที่เรียนมาพูดจาติดต่อสื่อสาร รวมทั้งใช้อ่านภาษาอังกฤษให้เข้าใจ หรือใช้เขียนภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ตามประวัติการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้น เดิมใช้แนววิธีการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมเน้นไวยากรณ์และการแปล (Traditional Grammar Translation Method) ปัจจุบันนี้มุ่งเน้นแนววิธีการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารและมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง แต่ปัญหาดังกล่าวก็ไม่ได้ลดน้อยลง

Hung (2001) กล่าวว่าในทศวรรษนี้นักภาษาศาสตร์ ผู้สอนภาษามองเห็นความสำคัญของการสอนไวยากรณ์มากกว่าเมื่อห้าสิบปีที่ผ่านมา การสอนไวยากรณ์ในปัจจุบันมุ่งเน้นการสอนไวยากรณ์เพื่อการสื่อสาร (Communicative Grammar Teaching)

แนวการสอนไวยากรณ์เพื่อการสื่อสารนั้นแตกต่างจากแนวการสอนไวยากรณ์แบบดั้งเดิม กล่าวคือ แนวการสอนไวยากรณ์แบบดั้งเดิมเน้นสอนรูปแบบไวยากรณ์ คำศัพท์ การแปล เน้นทักษะการอ่านและการเขียน เน้นการนำกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ (a set of rules) มาแต่งประโยค ผู้เรียนต้องท่องจำกฎเกณฑ์ไวยากรณ์หรือรูปแบบทางภาษา (Language Form) ข้อเสียของแนวการสอนนี้คือ การไม่เน้นใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทำให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้การที่ผู้สอนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนท่องจำกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ที่มีมากมายย่อมมีผลทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนได้ แต่แนวความ

คิดเกี่ยวกับการสอนไวยากรณ์ในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปคือการมุ่งเน้นสอนไวยากรณ์เพื่อการสื่อสาร วัตถุประสงค์ของแนวการสอนนี้จึงเพิ่มเติมจากไวยากรณ์ดั้งเดิม โดยเพิ่มระบบความหมาย (Semantics) ของภาษาคด้วย เพื่อให้มีการสื่อความหมายหรือสื่อสาร กล่าวได้ว่าการสอนไวยากรณ์ในปัจจุบันมุ่งสอนไวยากรณ์เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้เพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

อมรศรี แสงส่องฟ้า (2543) อ้างอิงจากอุไรวรรณ คงการณ์นันท (2527) ที่กล่าวว่าแนวการสอนเพื่อการสื่อสารที่ไม่เน้นกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาในระดับที่สูงขึ้นได้

Suphat (2001) อ้างอิงจาก Katalin (2001) ที่จำแนกแนววิธีการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารออกเป็น 2 กลุ่มแนวคิด คือ Communicative Language Teaching Approach และ Principled Communicative Language Teaching Approach ซึ่งแนววิธีการสอนทั้ง 2 วิธีนี้ มีความแตกต่างกันดังนี้

Communicative Language Teaching Approach ก่อตั้งขึ้นประมาณ ปี ค.ศ. 1972 มีผู้นำความคิดที่สำคัญ เช่น Hymes, Widdowson และ Wilkins กลุ่มนี้เน้นเรื่องความเชี่ยวชาญของการสื่อสาร (Communicative Competence) หน้าที่ของภาษา (Language Function) หรือการสอนเน้นหลักสูตร Functional-National Syllabus มุ่งเน้นการสอนภาษาเพื่อให้เกิดความคล่องทางภาษา (Language Fluency) มากกว่ารูปแบบความถูกต้องทางภาษา (Language Accuracy)

ส่วน Principled Communicative Language Teaching Approach นั้น ก่อตั้งขึ้นประมาณ ปี ค.ศ. 1983 มีผู้นำคนสำคัญ เช่น Long, Rutherford, Smith กลุ่มนี้เชื่อว่าการสอนภาษาต่างประเทศควรเน้นที่รูปแบบทางภาษาคด้วย พวกเขาเชื่อว่าความถูกต้องทางรูปแบบภาษาเป็นสิ่งจำเป็นที่ทำให้เกิดความถูกต้องทั้งทางรูปแบบของภาษาและความคล่องทางภาษา การที่ไม่สอนไวยากรณ์หรือรูปแบบของภาษาจะพัฒนาไปสู่ภาษาแก๊ซด (Pidgin Language) ในภาษาเป้าหมายได้ วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์ (2533) ให้ความหมายภาษาแก๊ซด (Pidgin Language) ว่าเป็นภาษาที่บุคคลที่ต้องมาติดต่อกันต่างฝ่ายต่างรู้ภาษาของอีกฝ่ายหนึ่งน้อยมาก และมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาของอีกฝ่ายหนึ่ง ภาษาแก๊ซดมักจะออกมาในรูปของการใช้ศัพท์ภาษาหนึ่ง และไวยากรณ์ประโยคของอีกภาษาหนึ่ง เช่น ภาษาอังกฤษแก๊ซดที่ใช้ในเมืองไทย I no have friend. He no good. เป็นต้น

ธรรมชาติของการใช้ภาษาหรือการเรียนรู้ภาษานั้น ผู้ใช้ภาษาหรือผู้เรียนภาษาย่อมมีข้อบกพร่องทางภาษาเกิดขึ้นได้เสมอ นักภาษาศาสตร์กลุ่มไวยากรณ์โครงสร้าง (Structural Grammar Linguists) เชื่อว่าสาเหตุของการทำข้อบกพร่องทางภาษาเกิดจากการแทรกแซงจากภาษาแม่

(L₁ Interference) โดยใช้ทฤษฎีการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ภาษา (Contrastive Analysis – CA) ซึ่งมุ่งเน้นศึกษาความแตกต่าง (Differences) และความคล้าย (Similarities) ของตั้งแต่สองภาษา

เป็นต้นไปในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ ระบบประโยค รวมถึงเรื่องวัฒนธรรมการใช้ภาษาเพื่อทำนายความยากง่ายในการเรียนภาษาที่สอง นักภาษาศาสตร์คนสำคัญในกลุ่มนี้ อาทิ โรเบิร์ต ลาโด (Robert Lado) ชาร์ลส์ เฟอร์กูสัน (Charles Ferguson) โรเบิร์ต ดี เพียโตร (Robert Di Pietro) เบนจามิน ลี วอร์ฟ (Benjamin Lee Whorf) เป็นบุคคลกลุ่มแรกที่เห็นความสัมพันธ์ของทฤษฎีการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ภาษากับสภาพทวิภาษา (Bilingual) ยูเรียล ไวน์ริช (Uriel Weinreich) เขียนหนังสือ ชื่อ Languages in Contact ในปี ค.ศ. 1953 มีเนื้อหาเกี่ยวกับผู้ใช้สองภาษาจะมีปัญหาในเรื่องที่ภาษาที่หนึ่งเข้ามาแทรกแซงอีกภาษาหนึ่ง ในระบบเสียง ระบบคำ และระบบไวยากรณ์ จึงสรุปได้ว่านักภาษาศาสตร์กลุ่มนี้เชื่อว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องทางภาษาคือการแทรกแซงของภาษาจากภาษาที่หนึ่งที่มีต่อภาษาเป้าหมายหรือภาษาที่สอง ประพาศน์ พุทธิประภา (2515) อัมพร อัมราชีวะ (2518) ภูวเรศ อับดุลสตา (2543) Tony T.N. Hung (2544) พบว่าการแทรกแซงจากภาษาที่หนึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนทำข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่สองได้

ถึงแม้ว่าการเปรียบเทียบและการวิเคราะห์ภาษาจะสามารถทำนายได้ว่า ผู้เรียนคนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษจะมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้ Article, Tense, Inflection หรืออื่นๆที่เป็นโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ไม่ปรากฏในภาษาไทย แต่นักภาษาศาสตร์ อาทิ Richards (1974) Littlewood (1984) กล่าวถึงข้อด้อยของแนวคิดนี้ คือการไม่สามารถระบุสาเหตุของการทำข้อบกพร่องทั้งหมดที่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศทำได้ เนื่องจากยังมีสาเหตุอื่นๆที่ทำให้ผู้เรียนภาษาที่สองทำข้อบกพร่องทางภาษา

ปัจจุบันมีแนวคิดเรื่องการวิเคราะห์เชิงผิด (Error Analysis – EA) มุ่งวิเคราะห์หาสาเหตุข้อบกพร่องทางภาษาของผู้เรียนภาษาที่สองและเชื่อว่าข้อบกพร่องดังกล่าวอยู่ในขั้นตอนคล้ายคลึงกับการที่เด็กเรียนรู้ภาษาแม่ทำข้อบกพร่องทางภาษาของตนเอง (Richards : 1974) (ประพาศน์ พุทธิประภา : 2515) หรือแนวความคิดของ Tony T.N. Hung (2001) ที่ให้คำนิยามการวิเคราะห์ข้อบกพร่องลักษณะนี้ว่า Interlanguage Analysis โดยที่เขามองว่าข้อบกพร่องทางภาษาเป็นระบบทางภาษาที่เกิดขึ้นภายในผู้เรียนจึงเป็นเสมือนเครื่องชี้ถึงพัฒนาการการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียน Hung เชื่อว่าการวิเคราะห์ลักษณะนี้จะเป็นข้อมูลในการสอนไวยากรณ์

ผู้วิจัยเชื่อว่าไวยากรณ์เป็นวิชาที่สำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนภาษาที่สอง เช่นเดียวกันผู้วิจัยคิดว่าการวิเคราะห์หาข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ภาษาที่สองเป็นเรื่องที่ควรศึกษา ไม่ว่าข้อบกพร่องนั้นอาจเกิดจากการแทรกแซงของภาษาแม่หรือผู้เรียนมีข้อบกพร่องเนื่องจากอยู่ในขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาที่สอง เพราะจะทำให้ทราบถึงสาเหตุและความสามารถทางภาษาของผู้เรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเชื่อว่าผลของงานวิจัยน่าจะได้ข้อสรุปที่จะใช้เป็นแนวทางการแก้ไข ปัญหา และใช้เป็นข้อมูลในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาหาประเภทและลักษณะต่างๆของข้อบกพร่องทางด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
2. เพื่อศึกษาหาสาเหตุของข้อบกพร่องทางด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาหาแนววิธีแก้ไขข้อบกพร่องดังกล่าว
4. เพื่อศึกษาผลเกี่ยวข้องในความรู้ด้านภาษาศาสตร์ประยุกต์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ผู้วิจัยคาดว่าจะงานวิจัยจะเป็นประโยชน์ดังนี้

1. ค่ผู้เรียนภาษาอังกฤษจะได้ทราบถึงข้อบกพร่องด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษรวมทั้งสาเหตุเพื่อผู้เรียนจะได้ตระหนักระมัดระวังเกี่ยวกับข้อบกพร่องเหล่านั้น
2. ค่ผู้สอนภาษาอังกฤษ เมื่อได้ทราบถึงข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนจะช่วยให้ผู้สอนแก้ไขปัญหาดังตรงประเด็น อาทิ จัดเนื้อหา วิธีการสอนให้เหมาะสม
3. ค่ผู้สอนวิชาทางภาษาศาสตร์ประยุกต์ อาทิ วิชาการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ภาษา วิชาการวิเคราะห์เชิงคิดหรือวิชาอื่นๆซึ่งอาจจะอยู่ในแง่การขึ้นชั้นหรือโต้แย้งกับแนวความคิดต่าง ๆ ในรายวิชาเหล่านั้น

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเสนอผลภายในขอบเขตดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้ทำเฉพาะนิสิตปีที่ 3 วิชาเอกการบัญชี การตลาด คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนวิชา EN 306 ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2543 โดยที่ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลหาข้อบกพร่องทางไวยากรณ์เมื่อสิ้นสุดการสอนวิชาดังกล่าว
2. ข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ที่ศึกษาคือข้อบกพร่องทางกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ทั่วไป อาทิ Articles, Nouns, Pronouns, Verbs, Adverbs, Adjectives, Prepositions, Conjunction, Possessive และ Comparison ข้อบกพร่องระดับคำ ข้อบกพร่องระดับประโยค และข้อบกพร่องระดับความหมาย
3. การวิเคราะห์ครั้งนี้ไม่พิจารณาถึงองค์ประกอบอื่นๆเช่น ผลการเรียนรู้ของนิสิตหรือเทคนิคการสอน

นิยามศัพท์

นิสิต หมายถึง นิสิตวิชาเอกการบัญชี การตลาด ชั้นปีที่ 3 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรี-

นครินทรวิโรฒ ปี พ.ศ. 2543

ไวยากรณ์ หมายถึง ระเบียบกฎเกณฑ์ตามหลักภาษา และระบบกฎเกณฑ์ในภาษาที่ใช้วิเคราะห์
รูปประโยค

แบบฝึกหรือแบบฝึกหัด หมายถึง แบบฝึกหัดเพื่อฝึกการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

การเขียน หมายถึง การเขียนภาษาอังกฤษระดับประโยคและระดับเรียงความ

ข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ หมายถึง การใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ข้อบกพร่องระดับคำ หมายถึง ข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในระดับคำ เช่น การสร้างคำ การใช้คำตาม
ประเภทของคำผิด เป็นต้น

ข้อบกพร่องระดับประโยค หมายถึง ข้อบกพร่องทางภาษาที่เกี่ยวกับการเรียงคำในประโยค ข้อบก-
พร่องที่เกิดขึ้นในประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ เป็นต้น

ข้อบกพร่องระดับความหมาย หมายถึง ข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในระดับความหมายในเรียงความ

การเปรียบเทียบและวิเคราะห์ภาษา (Contrastive Analysis) หมายถึง การนำภาษาที่ต้องการศึกษาค้น
แต่สองภาษาขึ้นไปมาวิเคราะห์ในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ ระบบประโยค รวม
ทั้งเรื่องวัฒนธรรมการใช้ภาษา เพื่อหาความคล้ายคลึงและแตกต่างกันและเพื่อ
นำผลการวิเคราะห์ไปทำนายความยากง่ายในการเรียนภาษาเป้าหมาย แนวความ
คิดนี้เชื่อว่าการทำข้อบกพร่องในภาษาที่สองเกิดจากการแทรกแซงจากภาษาที่
หนึ่ง

การวิเคราะห์เชิงผิด (Error Analysis) หมายถึง การวิเคราะห์หาข้อบกพร่องในภาษาที่สองเนื่องจาก
เชื่อว่าข้อบกพร่องต่างๆเป็นเสมือนตัวชี้กระบวนกรพัฒนารการเรียนรู้ทางภาษา
ของผู้เรียน จึงเป็นการวิเคราะห์หาข้อบกพร่องในภาษาที่สองเมื่อผู้เรียนได้เรียน
ภาษาที่สองแล้ว

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทที่ 2 นี้ ผู้วิจัยเสนอแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

ความหมายของคำว่า “ไวยากรณ์”

ประเภทไวยากรณ์

ความสำคัญของการสอนไวยากรณ์

ความหมายและสาเหตุของข้อบกพร่องทางภาษา

ลักษณะงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อบกพร่องทางภาษา

ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ความหมายของคำว่า “ไวยากรณ์”

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และคณะ (2544 : 3) ได้ให้ความหมายของไวยากรณ์ว่า คำว่า ไวยากรณ์ในภาษาไทย หมายถึง คำว่าหลักภาษาที่เป็นหลักสำหรับให้คนอ้างอิงว่าภาษาที่พูดใช้อย่างไร นอกจากนั้นยังใช้โดยหมายถึง ระบบหรือองค์ประกอบหนึ่งในภาษาหรือการวิเคราะห์ภาษา จากคำจำกัดความดังกล่าวจะเห็นว่าความหมายของไวยากรณ์มีหลายนัยดังนี้

1. กฎเกณฑ์ทางภาษา (Set of Rules) เช่น กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ในภาษาต่างๆ
2. ระบบหนึ่งในภาษาซึ่งใช้วิเคราะห์รูปประโยค (Syntax) ซึ่งจะพิจารณาเรื่องการเรียงคำ (Word Order) ในประโยค ความสัมพันธ์ของคำหรือกลุ่มคำ (Constituent) และชนิดหรือประเภทของคำ (Part of Speech)
3. ทฤษฎีที่ใช้วิเคราะห์ภาษาดมกลุ่มแนวคิดต่างๆ อาทิ ทฤษฎีไวยากรณ์ดั้งเดิม (Traditional Grammar) ทฤษฎีไวยากรณ์โครงสร้าง (Structural Grammar) ทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรต (Transformational Generative Grammar) ทฤษฎีไวยากรณ์การก (Case Grammar) ทฤษฎีไวยากรณ์แทกมีมิก (Tagmemic Grammar) ทฤษฎีไวยากรณ์หน้าที่ (Systemic Functional Grammar) เป็นต้น

ในการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาไวยากรณ์ในความหมายตามข้อ 1 และข้อ 2

ประเภทไวยากรณ์

จินดา เสงสมบุรณ์ (2542) อ้างอิงจาก นววรรณ พันธุมธา (2526 : 5–11) ได้จำแนกประเภทไวยากรณ์ไว้ดังนี้ คือ ไวยากรณ์ตามขอบเขตเนื้อหาและไวยากรณ์ที่แต่งขึ้นตามวัตถุประสงค์ ซึ่งแต่ละประเภทมีรายละเอียดดังนี้

ไวยากรณ์ตามขอบเขตเนื้อหา

1. ไวยากรณ์ที่แสดงลักษณะของภาษาใดภาษาหนึ่งโดยเฉพาะ
2. ไวยากรณ์ที่แสดงลักษณะของภาษามนุษย์โดยไม่จำกัดว่าเป็นภาษาใด

ตัวอย่างเช่น ทฤษฎีไวยากรณ์โครงสร้างซึ่งใช้วิเคราะห์ข้อมูลทางภาษาทุกภาษาตามลักษณะโครงสร้างทางภาษาซึ่งมี 3 ระบบสำคัญ คือระบบเสียง (Phonology) ระบบคำ (Morphology) และระบบประโยค (Syntax)

ไวยากรณ์ที่แต่งขึ้นตามวัตถุประสงค์

1. ไวยากรณ์ที่เขียนขึ้นเพื่อความรู้ในภาษาไวยากรณ์ประเภทนี้จะบรรยายลักษณะภาษาให้สมบูรณ์ที่สุด เพื่อให้เกิดความรู้ว่าภาษานั้นๆมีลักษณะธรรมชาติอย่างไร
2. ไวยากรณ์ที่เขียนขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนไวยากรณ์ประเภทนี้มีใช้เพื่อการเรียนการสอนภาษาของคนหรือภาษาที่สอง ลักษณะการเขียนมุ่งแสดงรูปลักษณะหลักการใช้ภาษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษานั้นได้ และใช้ได้อย่างถูกต้องเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา

ผู้วิจัยคิดว่าภาษาส่วนใหญ่มีโครงสร้างทางภาษาที่เหมือนกันคือระบบเสียง (Phonology) ระบบหน่วยคำ คำ (Morphology) ระบบประโยค (Syntax) และระบบความหมาย (Semantics) อย่างไรก็ตามประเภททางไวยากรณ์สามารถแบ่งได้ตามขอบเขตเนื้อหาของไวยากรณ์ ซึ่งถูกแบ่งไปตามเนื้อหาไวยากรณ์เฉพาะของแต่ละภาษา (Particular Grammar) ซึ่งแต่ละภาษาจะมีระเบียบกฎเกณฑ์ที่แตกต่างกันในลักษณะเฉพาะ ตัวอย่างเช่น ภาษาไทยมีลักษณนาม อาทิ ช้าง 3 เชือก ช้อน 4 คัน หรือการใช้เสียงวรรณยุกต์เพื่อสร้างคำ อาทิ ปา ป่า ป้า ป๊า ป๋า ซึ่งในภาษาอังกฤษจะไม่มีลักษณะเฉพาะเช่นนี้ หรือจะแบ่งไปตามความเป็นสากลของไวยากรณ์ของทุกภาษา (Universal Grammar) ซึ่งหมายถึงในทุกภาษาจะมีลักษณะร่วมกันบางประการได้ ตัวอย่างเช่น ในภาษาไทย และภาษาอังกฤษ มีลักษณะประโยคที่เรียกว่า Subject – Predicate Sentence ซึ่งประกอบด้วย ภาคประธาน (Subject) ภาคแสดง (Verb) ในบางประโยคอาจมีลักษณะ กรรม (Object) และส่วนเติมเต็ม (Complement) ตัวอย่างเช่น

ภาคประธาน	ภาคแสดง	กรรม
ฉัน	กิน	ข้าว
I	EAT	RICE.

และเช่นเดียวกัน ไวยากรณ์อาจแบ่งได้ตามวัตถุประสงค์ เช่น ราวต้นศตวรรษที่ 18 นักไวยากรณ์อังกฤษเขียนไวยากรณ์อังกฤษขึ้นมาโดยยึดแบบทฤษฎีไวยากรณ์ดั้งเดิมในการวิเคราะห์ลักษณะภาษาอังกฤษ เพื่อใช้สอนชาวชนบทในประเทศอังกฤษจำนวนมากที่หลังไหลเข้ามาสู่ตัวเมือง ลักษณะเช่นนี้เพื่อให้ทุกคนใช้ภาษาอังกฤษมาตรฐาน (Standard English) ไม่ให้ภาษาที่ถิ่นนั้นเกิดลักษณะที่เรียกว่าภาษาวิบัติ หรือในปัจจุบันถ้าเป็นการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศการเรียนรูไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมายนั้นน่าจะมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้อง (Language Accuracy) และทำให้ใช้ภาษาการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ (Language Fluency)

แนวความคิดการสอนไวยากรณ์เพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพนั้นมีผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน อาทิ Widdowson (1988) กล่าวว่าไวยากรณ์เป็นสื่อกลางของระบบความหมาย ดังนั้นในการสื่อสารจึงจำเป็นต้องเลือกไวยากรณ์ไปใช้ในบริบทที่เหมาะสม อมรศรี แสงส่องฟ้า (2543) อ้างอิงถึง Savignon (1991) ผู้กล่าวว่าหากขาดกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์แล้วการติดต่อสื่อสารก็ไม่อาจเกิดขึ้น ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าแนวความคิดเกี่ยวกับระบบความหมายในไวยากรณ์นั้นหมายความว่าไวยากรณ์ไม่ได้เป็นแค่กฎเกณฑ์ทางภาษา (Set of Rules) เท่านั้น แต่ไวยากรณ์มีความเกี่ยวข้องกับและเป็นองค์ประกอบสำคัญในระบบความหมาย (Semantics) เพื่อเสริมให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของการสอนไวยากรณ์

อรุณี วิริยะจิตรรา (2532) กล่าวถึงประเภทของแนววิธีการสอนภาษาต่างประเทศดังนี้

1. แนวการสอนที่เน้นในเรื่องกฎเกณฑ์ของภาษา (Systemic Approach) เช่นวิธีการสอนเน้นไวยากรณ์และการแปล วิธีการสอนแบบตรง วิธีการสอนเน้นฟังพูด และวิธีการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้

2. แนวการสอนที่เน้นในเรื่องการสื่อความหมาย (Communicative Approach) เช่นวิธีการสอนเพื่อการสื่อสาร

ผู้วิจัยคิดว่าความแตกต่างของแนวการสอน 2 แนววิธีดังกล่าวข้างต้นคือ แนวการสอนที่เน้นในเรื่องกฎเกณฑ์ของภาษานั้นมีเป้าหมายให้ผู้เรียนฝึกรูปแบบภาษา (Language Form) เพื่อใช้ภาษาได้ถูกต้อง (Language Accuracy) ในขณะที่แนวการสอนที่เน้นในเรื่องการสื่อสารมีเป้าหมายให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร (Language Fluency)

ผู้วิจัยเชื่อว่าข้อดีของการที่ผู้เรียนได้ฝึกกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์คือทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้อง อย่างไรก็ตามข้อเสียของแนวการสอนแบบนี้คือผู้เรียนจำนวนไม่น้อยที่มีความรู้ทางภาษาแต่ไม่สามารถนำความรู้ไปใช้เพื่อการสื่อสารได้ Dell Hymes ผู้ที่คิดว่าการที่บุคคลในสังคมสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างเหมาะสมนั้นไม่ได้เกิดจากความรู้หรือความเชี่ยวชาญทางภาษา (Linguistic Competence) เพียงองค์ประกอบเดียวแต่ควรประกอบด้วยอีกองค์ประกอบหนึ่งคือความสามารถทางการสื่อสาร (Communicative Competence) ซึ่งหมายถึงความสามารถในการใช้ภาษาในบริบทที่เหมาะสมและตีความหมายได้เหมาะสม

นอกจากนั้นในปี ค.ศ. 1976 D.A. Wilkins ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาได้พัฒนาหมวดหมู่โครงสร้างทางภาษาที่เขาเชื่อว่าโครงสร้างภาษาทางหน้าที่ (Language Function) สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อความหมาย โดยแบ่งโครงสร้างดังกล่าวออกเป็น 2 หมวดคือ

Semantico-Grammatical Categories ใช้สื่อความหมายทางความคิด แบ่งออกเป็น 5 หมวดย่อยคือ

Time (Eg. frequency, duration, sequence and age)

Quantity (Eg. numeral, quantifiers)

Space (Eg. dimension, location, motion)

Case (Eg. agentive case, dative case)

Deixis (Eg. use of personal pronoun to refer to the concept of someone mentioned before.)

Categories of Communicative Function เป็นหมวดหมู่ที่รวบรวมโครงสร้างหน้าที่ของภาษาซึ่งอยู่บนพื้นฐานของความหมาย แบ่งออกเป็น 8 หมวดย่อยคือ

Modality (Eg. expressing certainty, necessity and conviction)

Moral discipline and evaluation (Eg. expressing approval and disapproval)

Persuasion (Eg. persuading, suggesting, urging)

Argument (Eg. informing, arguing, asserting)

Rational enquiry and exposition (Eg. expressing implication, exemplifying, defining)

Personal emotions (Eg. expressing pleasure, astonishment, shock, annoyance)

Emotional relations (Eg. greeting, expressing gratitude)

Interpersonal relations (Eg. expressing degree of formality and politeness)

Van Ek ใช้คำว่า Notion เมื่อกล่าวถึงโครงสร้างทางภาษาหมวดที่ 1 และใช้คำว่า Function เมื่อกล่าวถึงโครงสร้างทางภาษาหมวดที่ 2 ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าหน้าที่ทางภาษา (Language Function) ทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อสื่อสารความหมาย

ความแตกต่างระหว่างรูปแบบทางภาษา (Language Form) และหน้าที่ของภาษา (Language Function) อธิบายได้ดังนี้

รูปแบบของภาษา คือ กฎเกณฑ์ต่างๆของภาษา แต่ละภาษานั้นจะมีรูปแบบทางภาษาบางอย่างที่เป็นลักษณะไวยากรณ์สากลร่วมกัน และในขณะเดียวกันจะมีรูปแบบไวยากรณ์ทางภาษาที่เป็นเฉพาะหรือเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละภาษาที่ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างภาษาต่างๆ ดังนั้นผู้เรียนไวยากรณ์ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเรียนไวยากรณ์ตามลักษณะทั้งที่เป็นสากลและลักษณะที่เป็นเฉพาะเพื่อจะทำให้ใช้ภาษานั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง

หน้าที่ของภาษา คือ หน้าที่ (Function) หรือความหมาย (Meaning) ของภาษาที่แทรกเข้ามา กับรูปแบบของภาษา

ตารางข้างล่างนี้ จะแสดงถึง รูปแบบของภาษาและหน้าที่ของภาษา

รูปแบบของภาษา	หน้าที่ของภาษา
Imperative Verb (V_1)	สั่ง – Stop your mouth. ชักชวน – If you drink, <u>don't drive</u>. ขอรับรอง – <u>Open</u> the window please. ให้ข้อมูล – Fire Police Ambulance. <u>Dial</u> 999 ชี้แนะ – <u>Try</u> it! It's very delicious. เตือน – This liquid is inflammable. <u>Do not</u> smoke.

จากตารางจะเห็นได้ว่า รูปแบบของภาษาเพียง 1 รูป นั้นสามารถทำให้ภาษามีหน้าที่หรือมีความหมายแตกต่างกันมากกว่า 1 หน้าที่

ผู้เชี่ยวชาญจำนวนไม่น้อยที่เชื่อว่า การสอนเพื่อการสื่อสารนั้นควรเน้นหน้าที่ทางภาษาและเน้นเรื่องความคล่องทางการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารภาษามากกว่ารูปแบบทางภาษา อาทิ Brumfit (1980) อ้างอิงใน (อรุณี วิริยะจิตรา:2532) กล่าวว่าในการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารความคล่องในการใช้ภาษาจะสำคัญกว่าความถูกต้องทางภาษา อย่างไรก็ตามมีผู้ไม่เห็นด้วยกับแนวคิดดังกล่าว

อาทิ Long, Rutherford, Smith (1983) หรือ Hung (2001) ที่เชื่อว่าทั้งความถูกต้องทางรูปแบบของภาษาและความคล่องทางภาษาต่างก็มีความสำคัญเท่าๆกัน เพราะทั้งคู่จำเป็นต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือทั้งคู่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาที่สอง แนวความคิดดังกล่าวปรากฏใน Suphat (2001) อ้างอิงจาก Katalin (2001) ผู้สรุปตารางวิธีการสอนภาษาต่างประเทศตั้งแต่วิธีการสอนเน้นฟังพูดจนถึงวิธีการสอนเพื่อการสื่อสารในหัวข้อระยะเวลา บุคคลสำคัญ ความคิดสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการสอนไวยากรณ์และข้อบกพร่องทางภาษาดังนี้

Table A : Survey of Major Methodological Approach To Language Teaching

Name of approach	Date	Representatives	View of language /grammar	View concerning errors
1.Audio-lingual	1945	Fries, Lado,US structural linguists	Habit formation, Overlearning	Bad habit; result of interference from L1
2.Cognitive code	1957	Jacobovits,Chomsky, Miller	Hypothesis formation, rule acquisition	Inevitable by- products of normal language development
3.Comprehension-based	1970	Winitz, Asher, Krashen, Terrell	Comprehension is primary and should precede production. Grammar instruction does not facilitate language acquisition.	Correction of errors is unnecessary.
4.Communicative	1972	Hymes,Halliday, Widdowson, Wilkins	Instrument of communication,syllabus organized around Subject -matter, task,functions	Ambivalence whether/ when/how to correct grammatical errors
5.Principled communicative	1983	Long,Rutherford, Smith	Focus on form is necessary to achieve both accuracy and fluency.	A grammarless approach can lead to the development of a pidginized form of the target language.

จากตารางดังกล่าวจะเห็นได้ว่าวิธีการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching Approach) นั้นแยกย่อยได้ 2 แนวทาง คือ

Communicative Approach ผู้นำแนวคิด คือ Hymes, Halliday, Wilkins เน้นเรื่องความสามารถทางการสื่อสาร (Communicative Competence) หน้าที่ของภาษา (Language Function) ภาษาอังกฤษเฉพาะวัตถุประสงค์ (English for Specific Purposes –ESP) หรือเน้นความคล่องทางภาษามากกว่าความถูกต้องของรูปแบบทางภาษา

Principled Communicative Approach ผู้นำแนวคิด คือ Long, Rutherford และ Smith กลุ่มนี้เน้นว่ารูปแบบของภาษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้เกิดทั้งความถูกต้องทางภาษาและความคล่องทางภาษา ถ้าไม่มีการสอนไวยากรณ์หรือรูปแบบทางภาษาจะพัฒนาไปสู่ภาษาแก้ขัดในภาษาเป้าหมายได้

จึงกล่าวได้ว่าแนวโน้มของการสอนในปัจจุบันเชื่อว่าการสอนไวยากรณ์เป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและใช้เพื่อการสื่อสารอย่างแคล่วคล่อง (Accuracy and Fluency) หรือกล่าวได้ว่าการมีความรู้ทางไวยากรณ์จะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ การที่ไม่เน้นไวยากรณ์นั้นจะทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาไม่ถูกต้องหรือไม่ได้มาตรฐาน Suphat (2001) กล่าวว่าไวยากรณ์เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะผู้เรียนในวัยผู้ใหญ่

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเรื่องความถูกต้องทางภาษาและความคล่องในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นประเด็นที่น่าสนใจและคิดว่าทั้งคู่ควรมีความสำคัญเท่าๆกัน (Accuracy = Fluency) แม้ไว้ในกระบวนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในบางกิจกรรม เช่น กิจกรรม Information Gap, Discussion, Problem-Solving, Role- Play และอื่นๆ ซึ่งระหว่างที่ผู้เรียนทำกิจกรรมเหล่านี้อยู่นั้นผู้สอนควรเน้นเรื่องการคล่องทางการใช้ภาษาโดยไม่จำเป็นต้องขัดขวางการสื่อสารระหว่างผู้เรียน แต่อย่างไรก็ตามผู้สอนควรได้ดูแลอย่างใกล้ชิดว่าผู้เรียนมีข้อบกพร่องทางภาษาอะไรอยู่บ้างและควรนำมาสอนภายหลังเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาที่ถูกต้องภายหลัง

ความหมายและสาเหตุของข้อบกพร่องทางภาษา

ตามทฤษฎีทางภาษาศาสตร์มีคำที่ใช้เรียกข้อบกพร่องที่เกิดจากการใช้ภาษา คือ คำว่า Lapse or Mistakes และ Errors โดยทั้ง 2 คำนี้มีข้อแตกต่างกันดังนี้

Lapse or Mistakes หมายถึง ข้อผิดพลาดที่เจ้าของภาษาเป็นผู้ทำ อาจเกิดจากการลืม หรือสภาวะทางร่างกายและอารมณ์ เช่น เหนื่อย เบื่อ อย่างไรก็ตามเมื่อทำข้อผิดพลาดจะรู้สึกตัวแล้วจะสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นๆได้

Errors หมายถึง ข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่องทางภาษาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนภาษาโดยเฉพาะผู้เรียนภาษาที่สอง เมื่อทำข้อบกพร่องแล้วไม่รู้ตัวว่าทำผิดพลาดจึงไม่สามารถแก้ไขข้อบกพร่องนั้นๆ ได้

นอกจากนี้ นักภาษาศาสตร์หลายท่านให้คำจำกัดความคำว่า Errors ในหลายแง่มุมดังนี้

Littlewood (1984) กล่าวถึงลักษณะข้อบกพร่องของภาษา 2 ประเภท คือ

Global Errors หมายถึง ข้อบกพร่องระดับรุนแรงที่ผู้ฟังหรือผู้อ่านที่เป็นเจ้าของภาษาเกิดความไม่เข้าใจหรือเข้าใจผิดทำให้ไม่สามารถติดต่อสื่อสารกันได้เลย

Local Errors หมายถึง ข้อบกพร่องทางภาษาเล็กน้อยเกี่ยวกับการใช้ภาษา

Richards (1974) แบ่งลักษณะข้อบกพร่องทางภาษาได้ 2 ประเภท คือ

Interlingual Errors หมายถึง ข้อบกพร่องทางภาษาที่เกิดจากการนำลักษณะภาษาแม่เข้าไปแทรกแซงภาษาที่สอง

Intralingual and developmental Errors หมายถึง ข้อบกพร่องทางภาษาที่เกิดจากภาษาที่สอง เช่น การสับสนในการใช้กฎไวยากรณ์ในภาษาที่สอง เป็นต้น

จากคำอธิบายความหมายของข้อบกพร่องทางภาษา สามารถสรุปได้ว่าข้อบกพร่องทางภาษาเกิดขึ้นได้เนื่องจากการที่ภาษาที่หนึ่งหรือภาษาแม่เข้าไปแทรกแซงการเรียนรู้ภาษาที่สอง หรือเกิดจากความสับสนในไวยากรณ์ภาษาที่สอง

ภูวเรศ อับดุลสตา (2543 : บทคัดย่อ) กล่าวถึงผลการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่า ลักษณะความแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นสาเหตุหนึ่งของการทำข้อบกพร่องของนิสิต เช่นเดียวกับ ประพาศน์ พุทธิประภา (2515) พบว่าประมาณ 1 ใน 3 ในงานเขียนเรียงความความยาวเรื่องละ 250 คำนั้นผู้เขียนคนไทยจะเขียนประโยคภาษาอังกฤษในลักษณะการแปลคำต่อคำจากภาษาไทย นอกจากนี้ประพาศน์ พุทธิประภาได้ระบุสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนทำข้อบกพร่องทางภาษา คือเกิดจากกฎเกณฑ์ของภาษาอังกฤษที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสน

ลักษณะงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อบกพร่องทางการใช้ภาษา

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ของผู้เรียนคนไทยในระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยพบว่างานวิจัยมีลักษณะการวิเคราะห์ 2 ประเภท คือ งานวิจัยเน้นการวิเคราะห์ลักษณะของข้อบกพร่อง และงานวิจัยเน้นการวิเคราะห์สาเหตุของข้อบกพร่อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

งานวิจัยเน้นการวิเคราะห์ลักษณะของข้อบกพร่อง

อัมพร อัมราชีวะ (2518) พบว่านิสิตส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์แตกต่างกันมาก และความสามารถในการนำโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษไปใช้ในการเขียนของนิสิตชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาอังกฤษ โดยเฉลี่ยแล้วยังต่ำกว่าปกติเล็กน้อย เนื้อหาที่นิสิตยังนำไปใช้ได้ถูกต้องน้อยที่สุด คือ Tense กับ Preposition และพบว่าโดยรวมแล้วนิสิตที่มีความรู้เรื่องโครงสร้างต่างๆ จะสามารถนำไปใช้ในการเขียนได้ดีด้วย

องค์อร ชนานาถ (2542) ได้สำรวจข้อผิดพลาดในงานเขียนของผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบข้อผิดพลาดทางภาษาดังนี้

โครงสร้างของประโยคและโครงสร้างของวลี

- ไม่มีคำกริยาในประโยค
- ไม่มีการผันกริยาตามพจน์ของประธานในประโยค
- ไม่มีการใช้สรรพนามแทนคำที่ได้กล่าวถึงก่อนในประโยคเปรียบเทียบ
- ใช้คำกริยาหลักของประโยคที่เป็นปัจจุบันกาลร่วมกับ Verb to be
- ใช้โครงสร้างของนามวลีไม่ถูกต้อง
- ใช้กาล (Tense) ไม่ถูกต้องตามเนื้อหา
- ใช้ประโยคที่มีนุษยประโยคและอนุประโยค ไม่ถูกต้อง
- การใช้ประโยคในตำแหน่งที่ควรเป็นนามวลี
- การใช้กริยาหลักสองตัวในประโยคเดียวโดยไม่มีคำสันธานหรือคำเชื่อมอื่นๆ
- การวางจำนวนเลขไว้ในที่ที่ไม่ถูกต้อง
- การใช้ relative pronoun ที่ไม่ถูกต้อง
- การใช้โครงสร้าง passive voice ที่ไม่ถูกต้อง
- การใช้นามวลีแทนที่ประโยค
- การใช้พจน์ของสรรพนามไม่ถูกต้อง
- การเขียนประโยคโดยไม่มีประธาน
- การใช้ present participle หลังกริยาช่วย (modals)
- การใช้ passive voice แทน active voice
- การไม่ได้ใช้ dummy – It ขึ้นต้นประโยคบางประเภท
- การใช้ประธานสองตัวเรียงต่อกันในประโยค
- การใช้คำที่บอกลำดับเหตุการณ์ก่อน – หลัง ไม่ถูกต้อง
- การใช้จำนวนเพื่อแสดงถึงการขึ้นหัวข้อใหม่ผิด

- การใช้ although หรือ even though ในประโยคเดียวกับ but
- การใช้ likewise แทน like ในการเปรียบเทียบความเหมือนกันของสองสิ่ง
- การใช้ “either” แทน “both”
- การใช้ “they two” แทน “both”
- การใช้ “unlike” กับ “but” ในประโยคเดียวกันซึ่งความจริงใช้แค่ “but” ก็พอแล้ว
- การใช้ “differ from” แทน “but”
- การใช้ “unlike” ควบคู่กับ “on the other hand”
- การใช้ “although” แทน “however”
- ใช้ Verb to have แทน verb to be
- ใช้ Verb to be แทน verb to have
- การใช้ประเภทคำนามและคำคุณศัพท์ที่ไม่ถูกต้อง
- การใช้ คำกริยาแทนคำคุณศัพท์
- การใช้สรรพนามแทนคำคุณศัพท์ที่แสดงความเป็นเจ้าของ
- ข้อผิดพลาดในการสะกดคำ

ภูวเรศ อับดุลสตา (2543) วิเคราะห์ลักษณะของข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระดับคำและระดับประโยค พบว่าในระดับคำนั้นนิสิตมีข้อบกพร่องดังนี้

- คำนำหน้าคำนาม 10.54 %
- บุพบท 9.69 %
- เลือกใช้คำ 8.66 %
- คำคุณศัพท์ 6.56 %

ส่วนในระดับประโยคพบว่า มีข้อบกพร่องดังนี้

- เรื่องวิเศษณานุประโยค 19.68 %
- กาลของกริยา 15.74 %
- นามเอกพจน์พหูพจน์ 12.73 %
- การใช้เครื่องหมายวรรคตอน 8.04 %
- ความสัมพันธ์ของประธานและกริยา 5.77 %
- ประโยคที่ยังไม่สมบูรณ์และไม่มีเครื่องหมายวรรคตอน 3.43 %

Tony T.N. Hung (2001) กล่าวถึงลักษณะของข้อบกพร่องภาษาอังกฤษของนักศึกษาในประเทศฮ่องกงพร้อมกับตัวอย่างประโยคที่มีข้อบกพร่องดังนี้

- Word Form
The lesson is bored. We are all boring after his lecture.
- Subject – Verb Agreement
He eat an early dinner.
- Agreement Pronoun / Antecedent
One finds time to finish our assignments.
- Change In Voice
I threw the ball, and the window was broken by me.
- Dangling Modifiers
Encouraged by winning the lottery, the money put him to school.
- Misplaced Modifiers
He placed the table in the middle of the room which he had recently purchased.
- Word Order
He ask whether could he go to the concert alone.
- Improve Topic Sentence
People are interesting. Some visit their grandparents out of respect, while others feel a genuine interests in them. Last of all, there are a few people who do not care about their elderly relatives but will visit them because of a possible inheritance

จากตัวอย่างงานวิจัยข้างต้น จะเห็นว่ามีงานวิจัยที่วิเคราะห์ชนิดข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาจำนวนมาก และจากงานวิจัยทำให้เห็นชนิดข้อบกพร่องต่างๆมากมาย

งานวิจัยเน้นการวิเคราะห์สาเหตุของข้อบกพร่อง

ประพาสน์ พฤทธิประภา (2515) วิเคราะห์สาเหตุที่ผู้เรียนคนไทยเขียนภาษาอังกฤษระดับประโยคไม่ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ไว้ 2 สาเหตุใหญ่คือ

1. Interlingual Errors หมายถึงข้อบกพร่องทางภาษาที่เกิดจากการแทรกแซงจากภาษาที่หนึ่ง

2. Intralingual Errors หมายถึงข้อบกพร่องทางภาษาที่เกิดจากการสับสนในกฎเกณฑ์ภาษาที่สอง ซึ่งมีสาเหตุดังนี้

2.1. Overgeneralization เกิดจากการสับสนในกฎเกณฑ์ที่มีจำนวนมากเวลานำไปใช้จริงจึงใช้ปนกัน ตัวอย่างเช่น

- I must to learn.
- I hope to abroad.
- I will be swim.
- I will be to swim

2.2. Violation of Rule Restriction เกิดจากกฎเกณฑ์ที่เข้มงวดของภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนนำไปคัดแปลงใช้ผิด ตัวอย่างเช่น

- They knowed English. (กฎเดิม -ed แสดง Past Tense)
- I lives with my father. (ประธานเอกพจน์เดิม s ที่กริยา I มีความหมาย 1 คนจึงเดิม s)

2.3. Incomplete Application of Rules เกิดจากการแปลงกฎไวยากรณ์แต่ทำได้ไม่สมบูรณ์ ตัวอย่างเช่น

- Now I speaking English. (การใช้ Present Continuous แต่ขาด Verb to be)

2.4. Hypothesizing of false concepts เกิดจากมีสมมติฐานทางภาษาที่ผิด เช่น การตีความว่า was, were, had เป็นเครื่องหมายของการแสดงเป็นอดีต

- I had wanted. (ต้องการความหมายเป็น Past Simple Tense แต่ใช้ผิด)

2.5. Miscellaneous Errors เกิดจากการไม่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษเพียงพอหรือแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษในลักษณะคำต่อคำ

ศรีวิไล ดอกจันทร์ (2528) กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้เด็กทำข้อบกพร่องทางภาษา 3 ประการคือ

1. Transfer Error หมายถึง ข้อผิดพลาดที่เกิดจากภาษาแม่และภาษาที่สองมีผลต่อกันในกระบวนการเรียนรู้ของเด็ก

2. Developmental Error หมายถึง การเรียนรู้ภาษาที่สองนั้น จำเป็นต้องผ่านขั้นตอนของข้อผิดพลาดซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับภาษาแม่

3. ข้อผิดพลาดที่ไม่ทราบสาเหตุ

Jack C. Richards (1974) ได้วิเคราะห์สาเหตุข้อบกพร่องทางภาษา 2 ประการคือ

1. Interference หมายถึง ข้อบกพร่องทางภาษาที่เกิดจากการแทรกแซงจากภาษาที่หนึ่ง
2. Intralingual and Developmental Errors หมายถึง ข้อบกพร่องทางภาษาที่เกิดขึ้นในช่วงที่ผู้เรียนกำลังเรียนรู้ภาษาสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ทางภาษาของผู้เรียนในช่วงหนึ่งๆ มีสาเหตุดังนี้
 - 2.1. Overgeneralization หมายถึง การเรียนที่ผู้เรียนนำประสบการณ์การเรียนรู้หรือความรู้พื้นฐานที่เรียนมาก่อนแล้วมาใช้ในรูปแบบใหม่แต่สับสนในกฎจึงใช้ผิด เช่น He can sings.
 - 2.2. Ignorance of Rule Restriction หมายถึง การที่ผู้เรียนนำสิ่งที่เรียนแล้วไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ไม่ถูกต้อง หรือเกิดจากการท่องจำหรือการเทียบเคียง (Analogy) ที่ไม่ถูกต้อง เช่น He said to me. เป็น He asked to me.
 - 2.3. Incomplete Application of Rules หมายถึง ข้อบกพร่องที่เกิดจากการนำกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ไปใช้ แต่ไม่สามารถใช้ไวยากรณ์ได้สมบูรณ์ถูกต้อง เช่น Do you read much? Yes, I read much.
 - 2.4. False Concepts Hypothesized หมายถึง การตั้งสมมติฐานทางภาษาผิด เช่น การใช้ was เป็นเครื่องหมายแสดงถึงอดีตกาล ในประโยค He was read cartoons yesterday.

จากการศึกษางานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเรื่องข้อบกพร่องทางภาษาทำให้ผู้วิจัยมีความเชื่อว่า ไวยากรณ์และการสอนไวยากรณ์มีความสำคัญและเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ ข้อบกพร่องทางภาษานั้นเป็นเสมือนตัวชี้ให้เห็นความสามารถทางภาษาของผู้เรียน เช่นเดียวกับข้อมูลดังกล่าวสามารถนำไปปรับปรุงการสอนไวยากรณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะศึกษาหาประเภทและลักษณะข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ของนิสิตชั้นปีที่ 3 วิชาเอกการบัญชี การตลาด คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2543 ที่เรียนวิชา EN 306 ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาหาสาเหตุของข้อบกพร่องดังกล่าว และเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหานั้นต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเพื่อหาประเภทและลักษณะของข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 3 วิชาเอกการบัญชี การตลาด คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive - Sampling) เนื่องจากผู้วิจัยได้เจาะจงกลุ่มตัวอย่างได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 3 วิชาเอกการบัญชี การตลาด คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2543 จำนวน 90 คน เป็นนิสิตที่ลงทะเบียนวิชา EN 306 : English Grammar ในปีการศึกษา 2543

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ

1. แบบฝึกหัดเขียนเรียงความ โดยให้นิสิตเลือกเขียน 1 หัวข้อจากหัวข้อที่เสนอให้เช่น My life, My story, My last weekend, My journey และจากแบบฝึกหัดงานเขียนระดับประโยค
2. ข้อสอบในส่วนที่เป็นเรียงความโดยให้นิสิตเลือกเขียน 1 หัวข้อจากหัวข้อที่เสนอให้ เช่น My free time, My closed friend, My hobbies และจากงานเขียนระดับประโยคในการสอบ

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมงานเขียนซึ่งใช้เป็นเครื่องมือวิจัยตลอดปีการศึกษา 2543

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ 2 ด้านคือ

1. วิเคราะห์หาประเภทข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 4 ประเภท ได้แก่ ข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษทั่วไป ข้อบกพร่องระดับคำ ข้อบกพร่องระดับประโยค และข้อบกพร่องระดับความหมาย โดยนับข้อบกพร่องที่พบในแต่ละลักษณะของประเภทต่างๆเป็นหนึ่งแม้ว่าอาจมีผู้ทำข้อบกพร่องลักษณะเดียวกันมากกว่าหนึ่งครั้ง
2. วิเคราะห์ลักษณะข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 4 ลักษณะ ได้แก่ การไม่มี/ไม่ใช้ไวยากรณ์ การใช้ไวยากรณ์ผิด การใช้ไวยากรณ์แทน และการใช้ไวยากรณ์เกิน โดยนับลักษณะข้อบกพร่องที่พบในแต่ละลักษณะเป็นหนึ่งแม้ว่าอาจมีผู้ทำข้อบกพร่องลักษณะเดียวกันมากกว่าหนึ่งครั้ง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) โดยคำนวณจากจำนวนทั้งหมดของลักษณะข้อบกพร่องในทุกประเภทตามข้อ 1 เท่ากับ 100 % แล้วคำนวณลักษณะข้อบกพร่องแต่ละประเภทเป็นค่าร้อยละ เช่นเดียวกันใช้ค่าร้อยละ (Percentage) โดยคำนวณจากจำนวนทั้งหมดของลักษณะข้อบกพร่องตามข้อ 2 เท่ากับ 100 % แล้วคำนวณลักษณะข้อบกพร่องเป็นค่าร้อยละ

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประเภทข้อบกพร่องทางกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพบว่า
นิสิตทำข้อบกพร่องทั้งหมด 100 ลักษณะข้อบกพร่อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ข้อบกพร่องทางกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษทั่วไป คือ ข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้ Articles, Nouns, Pronouns, Verbs, Adverbs, Adjectives, Prepositions, Conjunction, Possessive และ Comparison พบว่านิสิตทำข้อบกพร่องจำนวน 57 ลักษณะ คิดเป็นร้อยละ 57

ข้อบกพร่องระดับคำ คือ ข้อบกพร่องเกี่ยวกับการสร้างคำ หน้าที่ของคำ คำศัพท์และการสะกดคำ พบว่านิสิตทำข้อบกพร่องจำนวน 11 ลักษณะ คิดเป็นร้อยละ 11

ข้อบกพร่องระดับประโยค คือ ข้อบกพร่องเกี่ยวกับโครงสร้างประโยค การเรียงคำ การใช้เครื่องหมาย การใช้คำกริยาสอดคล้องกับประธาน ประโยคประเภทต่างๆและสำนวนต่างๆที่ใช้ในประโยค พบว่านิสิตทำข้อบกพร่องจำนวน 28 ลักษณะ คิดเป็นร้อยละ 28

ข้อบกพร่องระดับความหมาย คือ ข้อบกพร่องเกี่ยวกับรูปแบบภาษาที่ใช้ทำให้ความหมายผิด พบว่านิสิตทำข้อบกพร่องจำนวน 4 ลักษณะ คิดเป็นร้อยละ 4

ส่วนการวิเคราะห์ 4 ด้านของลักษณะข้อบกพร่องทางไวยากรณ์พบมีข้อบกพร่องทั้งหมด 52 ข้อบกพร่อง มีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะการไม่มี/ไม่ใช่ไวยากรณ์ นิสิตทำข้อบกพร่องลักษณะนี้ 11 ข้อบกพร่อง
คิดเป็นร้อยละ 21.15

ลักษณะการใช้ไวยากรณ์ผิด นิสิตทำข้อบกพร่องลักษณะนี้ 25 ข้อบกพร่อง
คิดเป็นร้อยละ 48.08

ลักษณะการใช้ไวยากรณ์แทน นิสิตทำข้อบกพร่องลักษณะนี้ 10 ข้อบกพร่อง คิดเป็นร้อยละ 19.23

ลักษณะการใช้ไวยากรณ์เกิน นิสิตทำข้อบกพร่องลักษณะนี้ 6 ข้อบกพร่อง คิดเป็นร้อยละ 11.54

ประเภทของข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและลักษณะของข้อบกพร่องแสดงใน
รูปตารางดังนี้

ตารางที่ 1 : การวิเคราะห์ประเภทข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและตัวอย่าง

ตารางที่ 2 : การวิเคราะห์ลักษณะของข้อบกพร่องทางไวยากรณ์
ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 : การวิเคราะห์ประเภทข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและตัวอย่าง

(หมายเหตุเครื่องหมาย* หมายถึง มีข้อบกพร่องทางไวยากรณ์มากกว่า 1 ลักษณะ # หมายถึง ลักษณะการไม่มีหรือไม่ใช่ไวยากรณ์ ตัวพิมพ์หนา หมายถึง ข้อบกพร่องทางไวยากรณ์)

ประเภทข้อบกพร่องทางไวยากรณ์	ข้อบกพร่อง	ตัวอย่าง
1. กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ทั่วไป 1.1. Articles	- ไม่ใช่ a	- He hoped to get # good job. - I was # musician. - Now I have # big problem about my report. - so I thought I was # strong hero. - It' s # very beautiful place.
	- ไม่ใช่ an	- I met # old friend. - In the future , I dream to be # auditor. - He was # Argentina hero.
	- ไม่ใช่ the	*- Four years ago , I was # champion for volleyball in # annual sport of school. *- In # future I want study English.
	- ใช้ the ผิด	-If I have the much money,.....
	- ใช้เกิน ใช้ the กับ Proper Noun	- They are living in the Bangkok.
1.2. Nouns	- ไม่ใช่ article a กับคำนามเอกพจน์	Three man are wearing # black cap.
	- ใช้ผิด ใช้ a กับคำนามพหูพจน์	- He's wearing a shorts.

ประเภทข้อบกพร่องทางไวยากรณ์	ข้อบกพร่อง	ตัวอย่าง
	- ไม่มีคำนาม	- She's wearing a sea bathing
	- ใช้ผิดใช้คำกริยาทำหน้าที่เป็นคำนาม	*-My dream is travel around the world if I have the much money. *-My hoppy plays guitar when I plays usually so it part of my life. *-I can't find information to support written. *-My hobbies is read the books.
	- ไม่ใช่ Capital letter กับคำนามเฉพาะ	- My friends call me fon .
1.3. Pronouns 1.3.1. ทำหน้าที่เป็นประธาน	- ใช้ Her เป็นประธาน - ใช้ They แทน We	-*Her is pretty woman and kind. -Last summer I went to Pattaya with my family and cousins. They were very happy.
1.3.2. ทำหน้าที่เป็นกรรม	- ไม่ใช่ it ในตำแหน่งกรรม - ไม่ใช่ me ในตำแหน่งกรรม	- My mother bought a letter ticket . She bought # at the market. *- I didn't do my laundry because I sent # to laundry shop yesterday . *- My grandmother hit me. She taught # about love for animals.

ประเภทข้อบกพร่องทางไวยากรณ์	ข้อบกพร่อง	ตัวอย่าง
	- ไม่ใช่ her ในตำแหน่งกรรม	- She was very beautiful. I was very happy when I saw # with my friend.
1.4. Noun/Pronoun	- ใช้คำนามกับคำสรรพนามไม่สอดคล้องกัน	- Malin has boyfriends but I never know him .
1.5. Verbs		
1.5.1. Verb to be	- ไม่ใช่ V. to be - ใช้เกินใช้ทั้ง V. to be และกริยาแท้	- *My parent's name # Mr.....and Mrs. - We were very enjoy . - My brother is work at Rayong.
1.5.2. Verb to have	- ใช้ has/have แทน is/am/are - ใช้ผิดใช้ V. to have แทน There + be	- He has happy. - I have 20 years old. - We have very happy. - Today has a family.....
1.5.3. Transitive verb	- ไม่มี V ₁ หลัง to - ไม่มี to หลังกริยา want - ใช้ผิดใช้ V ₂ หลัง to	- I went to # the movie - I wanted # study at good school or university. - I look for a job in order to had much money to bought something. - I was late to ate lunch. - Last summer I and my family went to Rayong to visited an aunt.

ประเภทข้อบกพร่องทางไวยากรณ์	ข้อบกพร่อง	ตัวอย่าง
	- ใช้ผิดใช้ V _{ing} หลัง to	- I went to the library in order to reading .
1.5.4. V _{ing}	- ใช้ V ₁ และ V ₂ แทน V _{ing} หลัง before/after	- I liked to drink water before sleep . *- We ate chicken fried after bought shoes.
	- ใช้ผิดใช้ to หลัง enjoy	- We enjoy to cook for lunch.
1.5.5. Finite Verb	- ใช้ผิดใช้คำศัพท์จากภาษาไทย เช่น made ซึ่งแปลว่า ทำ	- I made the English homework and another subject.
1.5.6. Infinitive with to and gerund	- ใช้ผิดใช้ V ₁ แทน V _{ing}	*- In free time I like read the book, singing, and to see.....
1.5.7. Auxiliary Verb	- ใช้ผิดใช้เกินใช้ will + to	- I will to be a sport woman. -*I will to be going to go America. *I will to go to the theater on next Saturday.
	- ใช้ผิดใช้ will + adj	- *It shall funny very much.
	- ใช้ผิดใช้ will + V _{ing}	- After that we will playing bowling.
	- ใช้ผิด ใช้เกินใช้ can't + to	- I can't to play sky.
1.6. Adverbs	- ใช้ คำคุณศัพท์แทนคำวิเศษณ์	- A boy is talking loud .
1.7. Adjectives	- ใช้ผิดเรียง Noun ก่อน adj. - ใช้ผิดใช้เกิน	- We ate chicken fried. - I like colour black.

ประเภทข้อบกพร่องทางไวยากรณ์	ข้อบกพร่อง	ตัวอย่าง
	- ใช้ผิดใช้คำกริยาทำหน้าที่เป็นคำคุณศัพท์	- I like to eat butter cake and fly chicken.
	- ใช้รูปคำคุณศัพท์ผิดในการนำมาขยายคำนาม	- I have many good close friends.
	- ใช้คำคุณศัพท์ผิดโดยเติม s เหมือนเป็นคำนาม พหูพจน์	*- She is very pretty girls and very friendlys .
1.8. Prepositions	- ไม่ใช้ at	- Now I am studying # Srinakarinwirot University.
	- ไม่ใช้ to	*- They are listening # music.
	- ไม่ใช้ in	- My home is # Supanburi.
	- ไม่ใช้ on	- My birthday is # May 16 th
	- ใช้ to เกิน	- She always calls to me on Sunday.
	- ใช้ for แทน to	- She gave a dog for me. - *I went to the library for found information used in my report . -*Yesterday I made a long distance phone call to my aunt for order chocolate when she come back.

ประเภทข้อบกพร่องทางไวยากรณ์	ข้อบกพร่อง	ตัวอย่าง
	- ใช้ from แทน to	- I wrote a letter from my friend last month. I missed her very much.
	- ใช้ to แทน for	I will buy a new home to my parent.....
	- ใช้ on แทน at	- I had the breakfast on 8.00 a.m
	- ใช้ at แทน from	*-I'm graduated Diploma at Bangkok Commercial Campus.
	- ใช้ in แทน during	*- In semester, she living with her friendsgirl.
	- ใช้ in แทน on	*- People usually send cards to friends in Valentine's Day.
1.9. Conjunction	- ใช้ผิด ใช้ After that แทน When	* After that I'm 18 years old I moved to Songkha.
	- ใช้ผิด ใช้ Example แทน For example	*-I have friends more many. Example Ben.
1.10. Possessive	- ไม่มีในตำแหน่งที่ควรมี	- *They was surprise because I cut # hair.
	- ไม่ใช่ Apostrophe s	- My tescher # name is Sudarat.
	- ใช้ I แทน My	- I favorite colour is sky blue.
1.11. Comparison	- ใช้ ผิดใช้ less แทน er	*- I have two brothers and one sister . I'm youngless .
	- ไม่ใช่ the กับ Superlative degree	- I'm # oldest.

ประเภทข้อบกพร่องทางไวยากรณ์	ข้อบกพร่อง	ตัวอย่าง
2. ระดับคำ 2.1. การสร้างคำ	-ใช้ผิดใช้คำกริยาทำหน้าที่เป็นคำคุณศัพท์ขยายคำนาม	-I like to eat butter cake and fry chicken.
	-ใช้ผิดเรียงคำนามก่อนคำคุณศัพท์	*- We ate chicken fried... *-I have hair black color .
2.2. หน้าที่ของคำ	-ใช้ผิดใช้คำคุณศัพท์หลังบุพบท to	*- I am going to continuous study Master Degree.
	-ใช้ผิดใช้คำนามหลังกริยาช่วย	- *If we can go to the goal, we will success and have happiness.
	-ใช้ผิดใช้คำคุณศัพท์เหมือนคำนามพหูพจน์	*- She is very pretty girls and very friendlys .
	-ใช้ผิดใช้คำคุณศัพท์เป็นคำกริยา	- *It shall funny very much.
	-ใช้ผิดใช้คำกริยาทำหน้าที่เป็นคำนาม	*- My hobbies is read the books.
2.3 คำศัพท์	-ใช้คำศัพท์ผิดไม่ตรงความหมายและสะกดผิด เช่น budda แทน buddhist	.*- I'm Thai people and Budda .
	-ใช้ V ₂ ผิด	-It taked me one hour
	-ใช้คำศัพท์โดยแปลจากภาษาไทย	*- I made the English homework...

ประเภทข้อบกพร่องทางไวยากรณ์	ข้อบกพร่อง	ตัวอย่าง
2.4. การสะกดคำ	- สะกดคำผิด	- gard (card), gramma (grammar), dose (does) plane (plan), televistion (television) wash (watch), politic (politics) etc.
3. ระดับประโยค		
3.1. โครงสร้างประโยค	-ไม่มีโครงสร้างประโยคในการเขียนเรียงความ	-* Place of Birth Bangkok. Race Thai, Nationality Thai, Riligion Buddhism. Tel. 361- 3566.
	-ไม่มีประธานในประโยคต่อเนื่อง	*-We ate chicken fried after # bought shoes.
	-ไม่ใช่ Present Perfect	*-Now my friends and I live in Bangkok since June 2000.
	-ไม่ใช่ relative clause เชื่อมประโยค	*-My father is merchant # sell food.
	-ไม่ใช่ Present participle เชื่อมประโยค	*-Now I am studying Srinakharinwirot major Accounting.
	-ไม่ใช่ any ในประโยค	*-I can't find # information to support my written.
	-ใช้ but เกินในประโยคที่ขึ้นต้นด้วย Although	-Although it's very difficult, but I still like.....

ประเภทข้อบกพร่องทางไวยากรณ์	ข้อบกพร่อง	ตัวอย่าง
	- คำกริยาหลายตัวในประโยคมีลักษณะไม่ไปในทางเดียวกัน	*-In free time I like read the book , singing , and to see the movies The X – Files.
3.2. การเรียงคำ	- แปลคำศัพท์จากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ แล้วนำมาเรียงเป็นประโยคภาษาอังกฤษ	*-In my country has a good culture. Thai people usually is nice and polite. -*My color I likes pink. -*Sometime I’’m play batminton is my hobbies. -*.....and I think a good idea if you will a copy. -*I think a good idea if you use a free in a activities. -* I studies near my home when I child. *- I favorit colour is sky blue , because when I see sky it thing like always. *- Plane of my future will volunteer for the social.....
3.3. การใช้เครื่องหมาย	- ไม่มี comma ในตำแหน่งที่ควรมี	- Finally # I hope to be happy.
	- ไม่มี Question mark ในประโยคคำถาม	*- Where does he living #

ประเภทข้อบกพร่องทางไวยากรณ์	ข้อบกพร่อง	ตัวอย่าง
3.4. การใช้คำกริยาสอดคล้องกับประธาน	- ใช้ผิดประธานเอกพจน์ใช้ don't	*- She don't goes to school.
	- ใช้ผิดประธาน I กริยาเติม s	- and I loves my friends in class.
	- ใช้ผิดประธานเอกพจน์กริยาไม่เติม s	- He never smoke .
3.5. ประโยคต่างๆ		
3.5.1. ประโยคคำถาม	- ใช้ Tense ผิด	*- Where does he living .
	- การเรียงคำในประโยคคำถามผิด	*- For every one . How the future will be
	- เขียนคำถามแบบ Indirect Type ผิดไวยากรณ์	*- Finally I hope to be happy with my lover in one place, but now I don't know where is and who are .
3.5.2. ประโยคปฏิเสธ	- ไม่มี Finite Verb	- I didn't # my laundry yesterday morning. - I did my laundry last week today I do not # my laundry.
	- ใช้ V ₂ หลัง didn't	- I didn't bought groceries last weekend because I had no money.
3.5.3. ประโยคกรรม-วางก	- ใช้รูปแบบ Passive Voice ผิด	- The shop was close .
	- ไม่ใช้ Passive Voice	*-I washed the student uniforms after my homework finished .

ประเภทข้อบกพร่องทางไวยากรณ์	ข้อบกพร่อง	ตัวอย่าง
3.5.4. ส่วนวนต่างๆ	- ใช้ go /went to shopping / going to shopping / shopping แทน go shopping	- I went to shopping . *- I like go to shopping . - I am going to shopping .
	- ใช้ was interesting in แทน was interested in	- I was interesting in politics.
	- ใช้ interested in แทน to be interested in	- I interested in accountant .
	- ใช้ was interested แทน was interesting	- It was very interested .
	- ใช้ was surprise แทน was surprised	- I was surprise .
	- ใช้ was tire แทน was tired	- because I was tire .
	- ใช้ bored แทน V. to be + bored หรือ get + bored	- I very bored to do it .
4. ระดับความหมาย รูปแบบภาษาที่ใช้ทำให้ ความหมายผิด	- ใช้คำนามกับคำสรรพนามไม่ สอดคล้อง ทำให้ตีความ- หมายสับสน	- Malin has boyfriends but I never know him .
	- ใช้ like to แทน like Ving (ไม่สามารถสื่อความหมายตาม ต้องการ)	- I like to eat butter cake.....
	- ใช้ They แทน We	- Last summer I went to Pattaya with my family and cousins. They were very happy.
	- ไม่สามารถสื่อความหมาย (ตอนเด็กฝันอยากเป็น แพทย์ แต่ไม่ชอบเลือด จึง เรียนการตลาดในปัจจุบัน)	- *In the part .I were a doctor but I hate blood .

ตารางที่ 2 : การวิเคราะห์ลักษณะของข้อบกพร่องทางไวยากรณ์

	ไม่ใช้ / ไม่มี	ใช้ผิด	ใช้แทน	ใช้เกิน
1. กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ทั่วไป				
1.1. Articles	✓	✓		✓
1.2. Nouns	✓	✓		
1.3. Pronouns	✓		✓	
1.4. Noun / Pronoun		✓		
1.5. Verbs				
1.5.1. Verb to be	✓	✓		✓
1.5.2. Verb to have		✓	✓	
1.5.3. Transitive verb	✓	✓		
1.5.4. V _{mg}		✓	✓	
1.5.5. Finite verb		✓		
1.5.6. Infinitive with to / Gerund			✓	
1.5.7. Auxiliary verb		✓		✓
1.6. Adverbs		✓		
1.7. Adjectives		✓		✓
1.8. Prepositions	✓		✓	✓
1.9. Conjunction		✓		
1.10. Possessive	✓		✓	
1.11. Comparison	✓	✓	✓	
2. ระดับคำ				
2.1. การสร้างคำ		✓		
2.2. หน้าทีของคำ		✓		
2.3. คำศัพท์		✓	✓	
2.4. การสะกดคำ		✓		

(ต่อตารางที่ 2)

	ไม่ใช้ / ไม่มี	ใช้ผิด	ใช้แทน	ใช้เกิน
3. ระดับประโยค				
3.1. โครงสร้างประโยค	✓	✓		✓
3.2. การเรียงคำ		✓	✓	
3.3. การใช้เครื่องหมาย	✓			
3.4. การใช้คำกริยาสอดคล้องกับ ประธาน		✓		
3.5. ประโยคต่างๆ				
3.5.1. ประโยคคำถาม		✓		
3.5.2. ประโยคปฏิเสธ		✓		
3.5.3. ประโยคกรรมวาจก	✓	✓		
3.5.4. ส่วนวนต่างๆ		✓	✓	
4. ระดับความหมาย				
รูปแบบภาษาที่ใช้ทำให้ความ หมายผิด		✓		

ข้อสรุปจากการวิเคราะห์จะนำไปสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะในบทที่ 5 ต่อไป

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้เรียบเรียงหัวข้อจากการสรุปผลการวิจัยและการอภิปรายผลดังนี้

สรุปผลการวิจัย

สาเหตุการทำข้อบกพร่องทางไวยากรณ์

ลักษณะข้อบกพร่องทางไวยากรณ์

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อบกพร่อง

แนวทางการแก้ไขปัญหาข้อบกพร่องทางไวยากรณ์

ผลเกี่ยวข้องในความรู้ด้านภาษาศาสตร์ประยุกต์

ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยดังนี้

ข้อบกพร่องทางกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษทั่วไป คือ ข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้ Articles, Nouns, Pronouns, Verbs, Adverbs, Adjectives, Prepositions, Conjunction, Possessive และ Comparison พบว่านิสิตทำข้อบกพร่องคิดเป็นร้อยละ 57

ข้อบกพร่องระดับคำ คือ ข้อบกพร่องเกี่ยวกับการสร้างคำ หน้าที่ยของคำ คำศัพท์และการสะกดคำ พบว่านิสิตทำข้อบกพร่องคิดเป็นร้อยละ 11

ข้อบกพร่องระดับประโยค คือ ข้อบกพร่องเกี่ยวกับโครงสร้างประโยค การเรียงคำ การใช้เครื่องหมาย การใช้คำกริยาสอดคล้องกับประธาน ประโยคประเภทต่างๆและสำนวนต่างๆที่ใช้ในประโยค พบว่านิสิตทำข้อบกพร่องคิดเป็นร้อยละ 28

ข้อบกพร่องระดับความหมาย คือ ข้อบกพร่องเกี่ยวกับรูปแบบภาษาที่ใช้ทำให้ความหมายผิด พบว่านิสิตทำข้อบกพร่องคิดเป็นร้อยละ 4

ส่วนการวิเคราะห์ 4 ด้านของลักษณะการทำข้อบกพร่องทางไวยากรณ์พบว่า

ลักษณะการไม่มี/ไม่ใช้ไวยากรณ์ นิสิตทำข้อบกพร่องลักษณะนี้ร้อยละ 21.15

ลักษณะการใช้ไวยากรณ์ผิด นิสิตทำข้อบกพร่องลักษณะนี้ร้อยละ 48.08

ลักษณะการใช้ไวยากรณ์แทน นิสิตทำข้อบกพร่องลักษณะนี้ ร้อยละ 19.23

ลักษณะการใช้ไวยากรณ์เกิน นิสิตทำข้อบกพร่องลักษณะนี้ ร้อยละ 11.54

ผลของการวิจัยดังกล่าวจะนำไปประกอบการอภิปรายผลในหัวข้อต่อไป

สาเหตุการทำข้อบกพร่องทางไวยากรณ์

จากงานวิจัยผู้วิจัยพบว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องทางภาษามี 4 สาเหตุคือ การแทรกแซงจากภาษาแม่ ความสับสนในกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ การไม่สามารถนำกฎเกณฑ์ไปคัดแปลงใช้ และการขาดความรู้ทางภาษาหรือกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

1. การแทรกแซงจากภาษาแม่

การแทรกแซงจากภาษาไทยที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เช่น การแปลคำศัพท์จากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษแล้วนำคำเหล่านั้นมาเรียงในรูปประโยคภาษาอังกฤษ ทำให้เกิดลักษณะภาษาแก๊ซ (Pidgin Language) เช่น Plane (สะกดผิด ต้องการเขียน Plan) of my future will volunteer for the social example warrior’s die the war. หรือ My free time is very happy Because I have to relax after I’m tired for work and study. เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีลักษณะการแปลคำศัพท์จากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ เช่นในประโยค I made the English homework and another subject. (นิสิตใช้ made ที่แปลว่า ทำ แทน did) หรือ He has happy. (นิสิตใช้ has ที่แปลว่า มี แทน is)

ความแตกต่างทางไวยากรณ์ระหว่างภาษาไทยกับภาษาอังกฤษทำให้นิสิตทำข้อบกพร่องทางภาษาลักษณะอื่นๆอีก เช่น

คำนำหน้านาม หมายถึง คำที่ปรากฏอยู่ตำแหน่งหน้าคำนาม ในภาษาอังกฤษมีคำนำหน้านามหลายคำ เช่น a an the my your this that these those เป็นต้น เพื่อแสดงว่าคำนามถัดไปจะเป็นคำนามนับได้แบบเอกพจน์ พหูพจน์ หรือเป็นคำนามนับไม่ได้ คำเหล่านี้นับว่าเป็นคำหรือไวยากรณ์สำคัญในภาษาอังกฤษ แต่ลักษณะนี้ไม่มีในไวยากรณ์ไทย ดังตารางเปรียบเทียบการใช้ Article a ในภาษาอังกฤษและการใช้ลักษณนามในภาษาไทย

SHE	BOUGHT	A	PENCIL.	
เธอ	ซื้อ		ดินสอ	I แท่ง

จากตารางเราจะเห็นว่า article a นั้นไม่มีในไวยากรณ์ภาษาไทย แต่ใช้จำนวนเลขกับคำลักษณนามในที่นี้คือคำว่าแท่งไว้ข้างหลังคำนาม เนื่องจากความแตกต่างทางไวยากรณ์ระหว่างภาษาไทยกับภาษาอังกฤษดังแสดงในตาราง ทำให้นิสิตทำข้อบกพร่องเช่น ไม่ใช่ a an the หน้าคำนามหรือไม่ใช่ a หน้าคำนามเอกพจน์ เป็นต้น อีกตัวอย่างหนึ่งที่ผู้วิจัยคิดว่าเป็นเพราะความแตกต่างระหว่างไวยากรณ์ภาษาไทยกับภาษาอังกฤษจึงทำให้นิสิตทำข้อบกพร่องในโครงสร้างประโยคลักษณะข้างต้นนี้

My mother	bought	a	lottery	ticket
คุณแม่ของฉัน	ซื้อ		ลอตเตอรี่	1 ฉบับ
She bought	at	the	market	
ท่านซื้อ	ที่	ตลาด		
(จะเห็นว่านิสิตละคำว่า it ในประโยค She bought it.....)				

หรือ

My grandmother	hit	me.	She taught	about	love.....
คุณยาย/ย่าของฉัน	ตี	ฉัน	ท่านสอน	เกี่ยวกับความรัก	
จะเห็นว่านิสิตละคำว่า me ในประโยค She taught me about love.....)					

ผู้วิจัยคิดว่าเนื่องจากโครงสร้างประโยคลักษณะนี้ในภาษาไทยสามารถระกรรรมได้ นิสิตจึงระกรรรมในประโยคภาษาอังกฤษ

2. ความสับสนในกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยคิดว่ามีข้อบกพร่องภาษาหลายลักษณะที่เกิดจากการที่นิสิตสับสนในกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ตัวอย่างเช่น เรื่องกาล (Tense) Last summer I and my family went to Rayong to visited an aunt. หรือ I was late to ate lunch. ผู้วิจัยคิดว่านิสิตมีการเรียนรู้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Past Tense จึงผันกริยา go เป็น went เนื่องจากเวลา Last summer เป็นเวลาในอดีตแต่นิสิตมีความสับสนเมื่อต้องใช้คำกริยาหลัง to ตัวต่อไปในประโยคจึงใช้เป็น to visited หรือ to ate ซึ่งผิดไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้ผู้วิจัยคิดว่านิสิตมีความสับสนในโครงสร้างคำกริยาในไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเนื่องจากการใช้คำกริยาในภาษาอังกฤษมีหลายรูปแบบ อาทิ

1. กลุ่ม Auxiliary Verb (will, shall, can, could etc + V_1) เช่น will + V_1
2. คำกริยาบางกลุ่มกระจายแบบ + V_1
 - try to + V_1
 - like to + V_1
 - stop to + V_1

3. คำกริยาบางกลุ่มกระจายแบบ +V_{ing} เช่น enjoy + V_{ing}
like + V_{ing}
stop + V_{ing}
4. คำกริยาบางตัวสามารถตามด้วย to หรือ V_{ing} เช่น like stop
5. คำกริยาในสำนวนต่าง ๆ Suggest someone do something
ask/want someone to do something
เป็นต้น

เนื่องจากโครงสร้างการใช้คำกริยาในภาษาอังกฤษมีหลายรูปแบบตามแสดงข้างต้น ทำให้
นิสิตเกิดความสับสนมากจึงทำข้อบกพร่อง เช่น will+to+V_i, will+V_{ing}, can't+to, ไม่มี V_i หลัง to,
ไม่มี to หลังกริยา want, ใช้ V_{ing} หลัง in order to ใช้ to หลัง enjoy หรือแม้กระทั่งใช้ were+กริยาแท้
เป็นต้น

นอกจากนั้นยังพบว่านิสิตมีความสับสนในการใช้บุพบท จึงใช้ for/from แทน to หรือ to
แทน for เป็นต้น

3. การไม่สามารถนำกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ไปใช้

ผู้วิจัยคิดว่ากรณีที่นิสิตไม่สามารถนำกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ที่เคยเรียนแล้วไปใช้จริงจึงทำให้นิสิต
ไม่ใช้ไวยากรณ์หรือใช้ไวยากรณ์นั้นๆผิด ตัวอย่างเช่น นิสิตเคยเรียนทั้งรูปแบบและความ
หมายการใช้ Passive Voice หรือ Present Perfect หรือประโยค Relative Clause หรือโครงสร้าง
ประโยค There/is/are/was/were หรือการใช้ some, any แต่นิสิตส่วนใหญ่ยังไม่สามารถนำกฎเกณฑ์
ไวยากรณ์เหล่านี้ไปใช้ในงานเขียน เช่นเดียวกันโครงสร้าง There/is/are/was/were ที่นิสิตยังทำข้อ
บกพร่องเช่นในประโยค Today has a family.....เป็นต้น

นักวิจัยเช่น Hung (2001) กล่าวว่าถึงแม้ว่าผู้เรียนได้รับข้อมูลทางภาษาแต่ดูเหมือนว่าผู้
เรียนภาษาที่สองไม่ได้รับรู้หรือสังเกตโครงสร้างทางภาษาหรือข้อมูลที่ตนได้รับ

4. การขาดความรู้ทางภาษาหรือกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยคิดว่ามีข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่มีสาเหตุจากนิสิตขาดความรู้ทาง
ภาษาหรือไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ อาทิ เรื่องชนิด/ประเภทของคำ (Part of speech) เช่น นิสิตใช้
success ซึ่งเป็นคำนามหลัง will หรือใช้ funny ซึ่งเป็นคำคุณศัพท์ หลัง shall หรือกรณีที่นิสิตสร้าง
คำผิดเนื่องจากการขาดความรู้ในการสร้างคำจึงใช้ fry chicken และ close friend แทนที่จะทำให้ fry
เป็น fried และ close เป็น closed ซึ่งเป็นคำคุณศัพท์ใช้ขยายคำนามคือ chicken กับ friend เช่นเดียว
กับการใช้คำคุณศัพท์คือ friendly โดยเติม s เหมือนเป็นคำนามพหูพจน์ ในประโยค She is very

pretty girls and very friendlys. ซึ่งในประโยคนี้จะเห็นว่านิสิตทำข้อบกพร่องทางไวยากรณ์หลายอย่าง คือ She เป็นประธานเอกพจน์ ถ้าจะใช้กับคำนามก็ควรเป็น a girl แต่นิสิตใช้ girls ซึ่งขัดแย้งกับประธานเอกพจน์ ผู้วิจัยคิดว่าจากประโยคดังกล่าวทำให้วิเคราะห์ได้ว่านิสิตขาดความรู้หรือความเชี่ยวชาญทางภาษา ถ้าเทียบกับประโยคที่ถูกต้องทางไวยากรณ์ตามที่แสดงข้างล่างนี้

She is a very pretty and friendly girl.

She is very pretty and friendly.

ผู้วิจัยเชื่อว่าการขาดความรู้ทางไวยากรณ์ทำให้เกิดปัญหาในการสื่อความหมาย เช่น ในประโยค Malin has boyfriends but I never know him. จะเห็นว่า boyfriends กับ him นั้นขัดแย้งกันในแง่ของความหมาย เนื่องจากทำให้ผู้อ่านเกิดความไม่เข้าใจในความหมายที่นิสิตต้องการสื่อสาร ผู้อ่านต้องคาดเดาว่า Malin มีเพื่อนชายหนึ่งคนหรือมากกว่าหนึ่ง ถ้าดูจาก boyfriends แสดงว่า Malin มีเพื่อนชายมากกว่าหนึ่ง แต่ถ้าดูคำว่า him แสดงว่ามีเพื่อนชายหนึ่งคน

หรือประโยค Last summer I went to Pataya with my family and cousins. They were very happy. จะเห็นได้ว่านิสิตใช้คำว่า They หมายถึง พ่อแม่และญาติ ๆ ของตนเอง ผู้วิจัยคิดว่าการใช้ที่นิสิตใช้ประธานซึ่งมี I นั้นทำให้ผู้อ่านมีการคาดคะเนว่าคำสรรพนามที่ตามมานั้นควรเป็น We ดังนั้นเมื่อนิสิตใช้ They จะทำให้เกิดความสับสนในการสื่อสารได้

นอกจากนั้นผู้วิจัยคิดว่านิสิตไม่มีความรู้ในเรื่องความแตกต่างด้านความหมายระหว่างสองประโยคนี้ คือ I like to eat butter cake. กับ I like eating butter cake. ประโยคหลังมีความหมายว่ามีความชอบรับประทานเค้กเนยเป็นอาหารโปรด ในขณะที่ประโยคแรกมีความหมายอยากจะทำรับประทานเค้กเนย ในเรื่องความที่นิสิตเขียนนั้นมีบริบทในการเขียนว่าเค้กเนยเป็นอาหารโปรด แต่นิสิตใช้ประโยค I like to eat butter cake.....นิสิตจึงไม่ได้สื่อความหมายในสิ่งที่ตนเองต้องการสื่อสาร

ลักษณะข้อบกพร่องทางไวยากรณ์

จากการวิเคราะห์ลักษณะข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ในบทที่ 4 ตารางที่ 2 จะเห็นว่านิสิตทำข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ 4 ลักษณะ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การไม่ใช้หรือไม่มีไวยากรณ์

ข้อบกพร่องลักษณะการไม่มีหรือไม่ใช้ไวยากรณ์ เช่น การไม่ใช้คำนำหน้านาม ไม่มีคำนามหลังคำคุณศัพท์ ไม่มีคำสรรพนามในตำแหน่งกรรม ไม่ใช้บุพบท ไม่มีการแสดงความเป็นเจ้าของ ในบางประโยคนิสิตไม่มีภาคประธานและภาคแสดง การไม่ใช้เครื่องหมาย การไม่ใช้ Relative Clause การไม่ใช้ There +be เป็นต้น

2. การใช้ไวยากรณ์ผิด

ข้อบกพร่องที่นิสิตทำโดยใช้ไวยากรณ์ผิด เช่นการใช้ชนิด/ประเภทของคำผิด ตัวอย่างเช่นใช้คำคุณศัพท์หลังบุพบท to ใช้คำนามหลังกริยาช่วย ใช้คำคุณศัพท์เป็นคำกริยา ใช้คำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์ หรือการเรียงคำ (Word Order) ผิดไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นนิสิตมีลักษณะการใช้ไวยากรณ์อื่น ๆ อาทิ ใช้ article the กับคำนามเฉพาะ Bangkok ใช้ article a กับคำนามพหูพจน์ ใช้คำนามกับคำสรรพนามไม่สอดคล้องกัน ใช้ V_2 หรือ V_{to} หลัง in order to ใช้รูปแบบของกริยาช่วยผิด และสำนวนต่างๆผิด

3. การใช้ไวยากรณ์แทน

ข้อบกพร่องลักษณะการใช้ไวยากรณ์แทน เช่นการใช้ Verb to have แทน Verb to be การใช้ for, from แทน to หรือการใช้ to แทน for และในการแสดงการเป็นเจ้าของใช้ I แทน my เป็นต้น

4. การใช้ไวยากรณ์เกิน

ข้อบกพร่องที่นิสิตทำในลักษณะการใช้ไวยากรณ์เกิน เช่น ในประโยคใช้ทั้ง Verb to be และกริยาแท้ หรือการใช้บุพบทเกิน look for around, go to abroad เป็นต้น

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทำให้ผู้วิจัยได้ข้อสรุปดังนี้

1. การแทรกแซงจากภาษาไทยทำให้ไม่มี/ไม่ใช้ไวยากรณ์ เช่นการไม่มีคำนำหน้านามในภาษาไทยทำให้นิสิตละหรือไม่ใช่คำนำหน้านามหรือละคำสรรพนามในตำแหน่งกรรม เป็นต้น เช่นเคียวกับการไม่สามารถนำกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ที่เรียนไปใช้ทำให้นิสิตไม่ใช่ไวยากรณ์ เช่น ไม่ใช้ประโยค Passive Voice การไม่ใช่ Present Perfect การไม่ใช่ any ในประโยค หรือทำให้นิสิตใช้ไวยากรณ์แทน เช่น ใช้ Verb to have แทน There + be เป็นต้น นอกจากนี้การแทรกแซงจากภาษาไทยทำให้นิสิตใช้ไวยากรณ์ผิด อาทิ การเรียงคำโดยแปลจากภาษาไทยในโครงสร้างประโยคแบบภาษาอังกฤษ รวมทั้งการใช้คำศัพท์ผิดเนื่องจากแปลจากภาษาไทย เป็นต้น

2. การสับสนในกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษทำให้นิสิตใช้ไวยากรณ์ผิด เช่น นิสิตสับสนใช้ V_2 หลัง to ในประโยคอดีตกาล หรือใช้ไวยากรณ์แทน เช่น การใช้บุพบท for/from แทน to หรือ to แทน for หรือใช้ไวยากรณ์แบบเกิน เช่นการใช้บุพบทเกิน การใช้ทั้ง V. to be และกริยาแท้ในประโยค เป็นต้น

3. การไม่มีความรู้ด้านภาษาหรือไวยากรณ์ภาษาอังกฤษทำให้นิสิตใช้ไวยากรณ์ผิด เช่น การใช้คำศัพท์ผิดหน้าที่ของคำในไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เช่น ใช้คำนามหลังกริยาช่วย ใช้คำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์ การไม่รู้หน้าที่ของคำนั้นๆ เช่น friendly ซึ่งเป็นคำคุณศัพท์แต่นิสิตนำมาเติม s เหมือนเป็นคำนามพหูพจน์ หรือการไม่มีความรู้ในการสร้างคำทำให้สร้างคำผิด รวมทั้งการทำให้นิสิตไม่สามารถใช้ไวยากรณ์สื่อความหมายที่ตนเองต้องการ เป็นต้น

ข้อสรุปดังกล่าวนี้จะมีผลต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาคือข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ในหัวข้อต่อไป

แนวทางการแก้ไขปัญหาคือข้อบกพร่องทางไวยากรณ์

จากการวิเคราะห์หาค่าร้อยละในแต่ละประเภทของข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ และการวิเคราะห์ลักษณะของข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ ทำให้ผู้วิจัยมองเห็นแนวทางการแก้ไขปัญหในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่ควรสอนในวิชาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ วิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาต่างประเทศ รายวิชาที่เกี่ยวข้องเนื่องเสริมการเรียนรู้วิชาไวยากรณ์อังกฤษ และการส่งเสริมให้นิสิตมีกลวิธีการเรียนรู้ที่ดีในการเรียนรู้ภาษาหรือไวยากรณ์ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. เนื้อหาที่ควรสอนในวิชาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยคิดว่าการสอนภาษาจะมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ผู้สอนต้องทราบเนื้อหาที่ควรสอนเป็นเบื้องต้น จากงานวิจัยนี้ผู้วิจัยคิดว่านิสิตควรเรียนเนื้อหาทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในหัวข้อต่อไปนี้

- โครงสร้างการเรียงคำตามไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
- โครงสร้างอเนกนัยประโยค
- โครงสร้างสังกรประโยค (เช่น การใช้ Relative Clause, If Clause etc.)
- หลักการสร้างคำ
- หลักการจำแนกชนิดของคำ
- Subject - Verb Agreement
- กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ทั่วไป อาทิ Articles, Nouns, Pronouns, Verbs, Adverbs, Adjectives, Prepositions, Possessive, Conjunction, Comparison, Tenses, Passive Voice, Indirect Speech, There + be etc.

ผู้วิจัยคิดว่าเมื่อผู้สอนทราบเกี่ยวกับเนื้อหาที่ควรสอนแล้ว ขั้นต่อไปผู้สอนควรมีความรู้เรื่องวิธีการสอนไวยากรณ์

2. วิธีการสอนไวยากรณ์

ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนไวยากรณ์ อาทิ Leech (1994) อธิบายถึง 2 แนววิธีการสอนไวยากรณ์ คือ Explicit Grammar Teaching หมายถึง การสอนไวยากรณ์โดยการอธิบายเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ และ Implicit Grammar Teaching หมายถึง การสอนไวยากรณ์เน้นการให้ประสบการณ์ทางภาษาแก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบไวยากรณ์ด้วยตนเอง ดังนั้นจึงเน้นให้ผู้เรียนฝึกฝนและได้ใช้ภาษา Leech ยังกล่าวว่าเป็นเรื่องจำเป็นและหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะใช้ทั้ง 2 แนววิธีดังกล่าวนี้ในการสอนไวยากรณ์

Suphat (2001) ทำงานวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการสอนแบบ Explicit Grammar Teaching กับนิสิตคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 152 คน จากการวิจัยเขาได้ข้อสรุปที่น่าสนใจข้อหนึ่งที่ว่าเกี่ยวข้องกับแนววิธีการสอนไวยากรณ์ คือ ถ้าเลือกกระหว่าง Explicit Grammar Teaching กับ Implicit Grammar Teaching เขาเลือกที่จะใช้ทั้ง 2 วิธี แต่จะเลือกที่จะสอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ด้วย Explicit Grammar Teaching มากกว่าแบบ Implicit Grammar Teaching ด้วยเหตุผลว่าการให้ผู้เรียนค้นหากฎเกณฑ์ไวยากรณ์ด้วยตนเองอาจทำให้ผู้เรียนสับสนและเข้าใจผิดได้

ผู้วิจัยคิดว่าแนววิธีการสอนไวยากรณ์ทั้ง 2 วิธีนั้นมีข้อดีที่แตกต่างกันดังนี้ Explicit Grammar Teaching ประหยัดเวลาเพราะครูเป็นผู้อธิบายกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ ผู้เรียนจึงได้ความรู้ทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง ส่วน Implicit Grammar Teaching ทำให้ผู้เรียนเป็นผู้เรียนรู้ภาษาหรือไวยากรณ์ด้วยตนเอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดว่าทั้งสองแนววิธีนี้เหมาะสมที่จะนำไปใช้ โดยที่ผู้สอนต้องคำนึงว่าวิธีการไหนเหมาะที่จะใช้กับบทเรียนไหน หรือบางทีอาจจะต้องรวมทั้งสองแนววิธีตามที่ Leech ได้แนะนำไว้ นอกจากนั้นผู้วิจัยมีความเห็นเช่นเดียวกับ James (1994) อ้างอิงจาก Pica (1984) ซึ่งกล่าวว่าการสอนไวยากรณ์นั้นควรใช้แนววิธีที่แตกต่างกัน เช่น ควรใช้ Explicit grammar Teaching กับไวยากรณ์ที่ไม่ซับซ้อน เช่น การเติม S ในคำกริยาเมื่อใช้กับประธานเอกพจน์บุรุษที่สาม แต่ถ้าเป็นไวยากรณ์ที่ซับซ้อน เช่น การใช้เรื่องคำนำหน้านาม แนววิธีการสอนแบบนี้ใช้ไม่ได้ผล หรือกล่าวได้ว่าสำหรับไวยากรณ์ที่ซับซ้อน เช่น การใช้คำนำหน้านาม การใช้บุพบท ควรสอนด้วย Implicit Grammar Teaching โดยการเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและได้ใช้ภาษาจนสามารถเรียนรู้ที่จะใช้ไวยากรณ์ด้วยตนเอง

ผู้วิจัยพบว่ามีผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาต่างประเทศหลายท่านได้แนะนำว่าไวยากรณ์ไหนควรใช้แนววิธีการสอนแบบไหน อาทิ Van Baalen (1933) พบว่าไวยากรณ์แบบโครงสร้างประโยค S+V+O และการเติม S ในคำกริยาเมื่อใช้กับประธานเอกพจน์บุรุษที่สามเหมาะสมกับวิธีสอนและอธิบาย แต่โครงไวยากรณ์ที่ซับซ้อนกว่านั้น เช่น การใช้ do หรือ ing ไม่เหมาะ

กับการสอนและอธิบาย และ Zhou (1991) พบว่า แนววิธีการสอนแบบ Explicit Grammar Teaching เหมาะสมกับการสอน Passive Voice แต่ไม่เหมาะที่จะใช้สอน Present Progressive และ Present Perfect และโครงสร้างการใช้ Verb to do กับเด็กนักเรียนชาวจีน

นอกจากนี้ผู้วิจัยคิดว่าวิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาต่างประเทศโดยการใช้กิจกรรมส่งเสริมสถานะการรับรู้ (Consciousness-Raising Task หรือ C-R) ควรนำมาใช้ในการสอนด้วย จากการศึกษางานวิจัยขององค์อร ธนาภา (2542) อ้างอิงถึง Ellis (1991) และ Ellis (1993) ผู้ที่เชื่อว่ากิจกรรมส่งเสริมสถานะการรับรู้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้แบบที่อธิบายได้ด้วยกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ เขาเสนอใช้กิจกรรมเพื่อนำไปสู่ความเข้าใจเรื่องโครงสร้างและหลักไวยากรณ์ ลักษณะกิจกรรมที่ Ellis เสนอนั้นเป็นกิจกรรมที่จะนำผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ด้วยตนเอง ตัวอย่างเช่น เขาจัดกิจกรรมเรื่องการใช้สำนวนเกี่ยวกับเวลาที่ขึ้นต้นด้วย at, in และ on เริ่มจากการให้ผู้เรียนอ่านเรื่องสั้นๆที่มีสำนวนเกี่ยวกับการใช้เวลาเหล่านี้แล้วให้ผู้เรียนขีดเส้นใต้สำนวนนั้น ขั้นที่สองเขาให้ผู้เรียนเขียนสำนวนเหล่านั้นออกมาในกระดาษ โดยแยกเป็นสามช่อง คือ at in on ในขั้นต่อไปเขาให้ผู้เรียนดูขั้นตอนที่สองแล้วเขียนกฎเกณฑ์ขึ้นมาเพื่ออธิบายวิธีใช้สำนวนทั้ง 3 แบบ หรือ Hung (2001) ได้สร้างกิจกรรมส่งเสริมสถานะการเรียนรู้แบบฝึกไวยากรณ์การใช้ There + be และการใช้ present/past participle หลังจากเขาวิเคราะห์พบว่าผู้เรียนทำข้อบกพร่องทางไวยากรณ์เหล่านั้น เขานำเสนอบทอ่านสั้นๆและน่าสนใจเกี่ยวกับคดีหนึ่งของนักสืบ Sherlock Holmes ในบทอ่านดังกล่าวเขาขีดเส้นใต้รูปแบบไวยากรณ์ที่ต้องการสอน ต่อจากนั้นเขาให้ผู้เรียนฝึกใช้ไวยากรณ์ในรูปแบบฝึกหัดที่กระตุ้นผู้เรียนให้ใช้กระบวนการคิด เช่น ให้เปรียบเทียบสองประโยคแล้ววิเคราะห์ว่าประโยคใดเหมาะสมกว่า หรือให้เติมรูปแบบที่ถูกต้องของ Present/past participle ในช่องว่างและให้วิเคราะห์ประโยคใดถูกหรือไม่ถูกไวยากรณ์ กิจกรรมสุดท้ายคือเขาให้ผู้เรียนใช้ความคิดอิสระเขียนบรรยายรูปภาพอนัน โดยให้ผู้เรียนพยายามใช้รูปแบบทางไวยากรณ์ที่เรียนมา (ดูภาคผนวกหมายเลข 1)

องค์อรยังได้กล่าวถึงงานวิจัยเปรียบเทียบระหว่างการสอนโดยวิธีอธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์และการจัดกิจกรรมส่งเสริมสถานะการรับรู้โดย Fotos และ Ellis ในปี 1991 กับผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผลของการวิจัยพบว่าทั้งสองวิธีทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติพอๆกัน ผู้วิจัยทั้งสองได้สรุปว่า การใช้กิจกรรมได้ผลดีพอกับการอธิบายกฎเกณฑ์โดยตรง และพวกเขากล่าวถึงข้อดีของการใช้กิจกรรมส่งเสริมสถานะการรับรู้คือการส่งเสริมผู้เรียนให้มีโอกาสใช้ภาษาในห้องเรียนและผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบกฎเกณฑ์เหล่านั้นด้วยตนเอง Suphat (2001) อ้างอิงถึง Schmit (1990) ซึ่งสรุปว่ากระบวนการเรียนรู้แบบส่งเสริมสถานะการเรียนรู้ มีความจำเป็นต่อผู้เรียนผู้ใหญ่ที่จะเรียนรู้รูปแบบทางภาษา

ปัจจุบันนี้จะเห็นว่าการสอนภาษาอังกฤษนั้นเน้นการสอนเพื่อให้ผู้เรียนใช้สื่อสาร (Communication purpose) การสอนไวยากรณ์ก็เช่นเดียวกัน แนวความคิดเรื่องการสอนไวยากรณ์เพื่อการสื่อสาร (Communicative Grammar) เป็นที่ยอมรับกันทั่วไป การสอนไวยากรณ์เพื่อการสื่อสารนั้นแตกต่างจากการสอนไวยากรณ์แบบดั้งเดิม ถ้าดูจากประวัติของทฤษฎีการสอนภาษาต่างประเทศแล้ว กล่าวได้ว่าการสอนแบบ Traditional Grammar Translation Method หรือการสอนไวยากรณ์แบบดั้งเดิมนั้นเน้นการสอนไวยากรณ์เพื่อให้ผู้เรียนใช้ไวยากรณ์หรือภาษาให้ถูกต้อง (Language Accuracy) หรือกล่าวได้ว่าเป็นการเรียนเน้นรูปแบบภาษา (Language Form) Musumeci (1997) กล่าวว่าดั้งเดิมนั้นการสอนไวยากรณ์ยังมุ่งเน้นไปในลักษณะการเขียน (the art of writing) หรือกล่าวว่าเป็นการนำกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ (a set of rules) มาสร้างหรือแต่งประโยค แต่แนวความคิดในการสอนภาษาต่างประเทศและการสอนไวยากรณ์นั้นได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เพราะปัจจุบันวัตถุประสงค์ของการสอนมุ่งเน้นในเรื่องระบบความหมาย (Semantics) ของภาษาคือ เพื่อให้มีการสื่อความหมายหรือสื่อสาร

แนวความคิดเรื่องการสื่อสารนี้มีความแตกต่างจากการมุ่งสอนที่เน้นรูปแบบของภาษา (Language Form) อีกประการหนึ่งคือต้องการให้ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วทางการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Language Fluency) เพิ่มขึ้น จาก Table A : Survey of Major Methodological Approach To Language Teaching ในบทที่ 2 นั้นจะเห็นว่า แนวการสอนเพื่อการสื่อสารมี 2 แนวทางคือ Communicative Approach และ Principled Communicative Approach ความแตกต่างของสองแนวทางนี้คือ แนววิธีการสอนแบบแรกนั้นเน้นเรื่องความสามารถทางการสื่อสาร (Communicative Competence) ซึ่งเสนอโดย Hymes และเน้นเรื่อง Functional Grammar ซึ่งมีผู้บุกเบิกสำคัญคือ Halliday หรือการเน้นวิธีการสอนโดยมุ่งเน้นหลักสูตรแบบ Notional-Functional Syllabus ซึ่งมีผู้เสนอคือ Wilkins กล่าวได้ว่าเป็นการมุ่งสอนเน้นความคล่องทางการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Language Fluency) สำคัญกว่าความถูกต้องทางรูปแบบภาษา (Language Accuracy) แต่แนววิธีการสอนแบบ Principled Communicative Approach นั้น มีมุมมองสำคัญคือ ความถูกต้องทางรูปแบบภาษา (Language Accuracy) มีความสำคัญเท่ากับความคล่องทางการใช้ภาษา (Language Fluency) Rutherford ผู้นำคนสำคัญของแนวความคิดนี้มีความคิดว่าการสอนไวยากรณ์เป็นเรื่องสำคัญและควรใช้กิจกรรมส่งเสริมสถานะเรียนรู้ในการสอน มีผู้กล่าวยืนยันความคิดนี้ของ Rutherford เช่น James (1994 :209) กล่าวว่า “Consciousness, on the other hand, as in the collocation ‘consciousness – raising’ (C-R) favoured by Rutherford (1987).”

แนววิธีการสอนแบบ Principled Communicative Approach เป็นที่ยอมรับของนักภาษาศาสตร์ นักวิจัยและผู้สอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบันนี้มาก Suphat (2001) อ้างอิงถึง

Rutherford (1988) ผู้กล่าวว่าความถูกต้องทางรูปแบบของภาษาเป็นเงื่อนไขสำคัญในการเรียนรู้ภาษา และ Suphat ยังอ้างถึง Celce – Murcia ในบทความของ Chen (1999) ผู้ที่กล่าวว่า สำหรับผู้เรียนระดับวัยผู้ใหญ่จะไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ ถ้าผู้เรียนเหล่านั้นไม่สนใจเรื่องรูปแบบของภาษา หรือไม่ได้เรียนไวยากรณ์ในช่วงวัยต้น ๆ

ผู้วิจัยเชื่อว่าองค์ประกอบสำคัญของแนววิธีการสอนเพื่อการสื่อสารเน้นความถูกต้องทางภาษาและความคล่องทางการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นควรประกอบด้วยขั้นตอนการสอน กิจกรรม และบทบาทผู้สอนผู้เรียน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ผู้วิจัยคิดว่าขั้นตอนการสอนแบบ 3 P ซึ่งหมายถึง Presentation Stage, Practice Stage และ Production Stage ที่ Nisai (2001) อ้างถึง Littlewood (1990) ว่าเป็นผู้เสนอ 3 P ในการสอนภาษาต่างประเทศนั้นมีความเหมาะสมในการนำมาใช้มากที่สุด เนื่องจากแต่ละขั้นตอนมีจุดประสงค์ดังนี้

ขั้นนำเสนอ (Presentation Stage) คือ ขั้นตอนที่ผู้สอนแนะนำหรืออธิบายสร้างความเข้าใจความรู้ทางภาษาหรือกฎเกณฑ์ไวยากรณ์แก่ผู้เรียน ดังนั้นขั้นตอนนี้จึงมีเป้าหมายเพื่อให้ความรู้ที่ถูกต้องทางภาษาแก่ผู้เรียน

ขั้นฝึก (Practice Stage) คือ ขั้นตอนที่ผู้เรียนได้ฝึกฝนกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ตามที่ผู้สอนได้แนะนำ ผู้เรียนอาจฝึกในลักษณะกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่มเล็ก ผู้สอนทำหน้าที่แนะนำและชี้แนะแก้ไขถ้าผู้เรียนทำข้อบกพร่องจนผู้เรียนเกิดความเข้าใจ ขั้นตอนนี้จึงมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษา

ขั้นผลิตหรือใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production Stage) คือ ขั้นตอนที่ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำความรู้ที่ได้เรียนและ ได้ฝึกในบทเรียนรวมทั้งความรู้เดิมมาใช้ในการสื่อสาร

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่า Gower and Walters (1983) ได้เสนอแนะกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นนำเสนอ ผู้สอนควรใช้กิจกรรมการสอน อาทิ การอธิบาย (Explanation) การฝึกซ้ำ (Repetition) สร้างความจำ (Memorization) บทสนทนา (Conversation) เป็นต้น

ขั้นฝึก ผู้สอนควรใช้กิจกรรมการสอน อาทิ แบบฝึกหัด (Exercise) ซึ่งอยู่ในลักษณะแบบฝึกหัดควบคุม (Controlled Activity) หรือกึ่งควบคุม (Semi-controlled Activity) เป็นต้น

ขั้นผลิตหรือใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนควรใช้กิจกรรมการสอน อาทิ การอภิปราย (Discussion) บทบาทสมมุติ (Role-Play) การแก้ปัญหา (Problem- Solving) เกม (Games) เป็นต้น

ผู้วิจัยคิดว่าการสอนไวยากรณ์เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความคล่องทางภาษาหรือใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้นั้นขึ้นอยู่กับผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ไวยากรณ์ที่ฝึกฝนมาทำกิจกรรม

เพื่อการติดต่อสื่อสาร เป็นต้นว่าเมื่อเรียน Present Simple แล้วนั้นควรให้โอกาสหรือให้เวลาผู้เรียนได้นำความรู้ไวยากรณ์ที่เรียนมาใช้ในการสื่อสาร เช่น อาจให้พูด/เขียนในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับตนเอง เช่น Introduce oneself, My best friend หรืออื่นๆ หรือนำมาทำกิจกรรม เช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information Gap), กิจกรรมแก้ปัญหา (Problem – Solving), กิจกรรมอภิปราย(Discussion), กิจกรรมการสนทนา (Dialogue), กิจกรรมบทบาทสมมุติ (Role-Play) เป็นต้น นอกจากนั้นผู้สอนควรตระหนักถึงอีกองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญในการสอนเพื่อการสื่อสารคือการใช้กิจกรรมคู่หรือกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งทำให้การเรียนอยู่ในลักษณะการร่วมมือทำกิจกรรมของผู้เรียน (Cooperative Learning) ดังนั้นผู้เรียนจะได้มีโอกาสใช้ภาษาที่ได้เรียนมาฝึกสื่อสารกันในกลุ่มหรือคู่

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าการใช้ 3 ขั้นตอนในการสอนจะทำให้ผู้สอนกับผู้เรียนมีบทบาทต่างกันดัง Nisai (2001) กล่าวถึงบทบาทผู้สอนกับผู้เรียนใน 3 ขั้นตอนการสอนดังนี้

- ขั้นนำเสนอ – ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้ให้ข้อมูล (as an informant)
ผู้สอนนำเสนอความรู้ใหม่
ผู้สอนเป็นศูนย์กลาง
ผู้เรียนมีบทบาทเป็นผู้ที่ทำความเข้าใจในบทเรียน
- ขั้นฝึก – ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้ฝึก
ผู้เรียนฝึกเพื่อให้เกิดความเข้าใจในบทเรียน
ผู้สอนแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียน
- ขั้นผลิตหรือใช้ภาษา
ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
กิจกรรมคู่หรือกลุ่ม

Nisai ยังได้นำหลักการ 3P บทบาทผู้เรียนผู้สอน และกิจกรรมการเรียนการสอนเขียนแผนการสอนประโยคกรรมวาจก (ดูภาคผนวกหมายเลข 2) โดยที่เขาให้ความรู้เรื่องรูปแบบของ Passive Voice ในกิจกรรมบทบาทสมมุติและเล่าสถานการณ์เกี่ยวกับผู้ร้ายวิ่งราวกระเป๋าเงินของนักท่องเที่ยวต่อจากนั้นมีนักศึกษาเข้าไปช่วยนักท่องเที่ยวผู้นั้น สุดท้ายตำรวจสามารถจับผู้ร้ายได้ในขั้นนำเสนอบทเรียน ต่อจากนั้นในขั้นฝึกเขาให้ผู้เรียนฝึกเกี่ยวกับการใช้ Passive Voice โดยการค้าถามเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ในขั้นนี้เขาให้นักศึกษาช่วยกันวิเคราะห์รูปแบบของ Passive Voice และให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมคือให้เติมรูปแบบที่ถูกต้องในจดหมายที่ นักศึกษาผู้เข้าไปช่วยนักท่องเที่ยวได้เขียนถึงเพื่อนบรรยายว่าเขาได้รับเกียรติบัตรเชิดชูการทำความดีและมีงานปาร์ตี้แสดงความชื่นชม ในขั้นสุดท้าย Nisai เสนอกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนทำคือ กิจกรรมแรกให้ผู้เรียนทำงานเป็นคู่ทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information Gap) โดยให้ใช้รูปแบบของ Passive Voice ใน

การสนทนากัน กิจกรรมที่สองคือการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติว่ามีการหาเสียงเพื่อสมัครเป็นประธานนักศึกษา ผู้สมัครควรจะหาเสียงว่าจะทำอะไรบ้างโดยให้ใช้รูปแบบของ Passive Voice และกิจกรรมสุดท้ายคือการใช้กิจกรรมอภิปรายเกี่ยวกับสถานการณ์หรือเหตุการณ์สำคัญของโลก โดยให้ใช้รูปแบบของ Passive Voice ต่อจากนั้นให้ตัวแทนออกมารายงานเกี่ยวกับสถานการณ์หรือเหตุการณ์สำคัญเหล่านั้น

ผู้วิจัยคิดว่าการสอนโดยใช้ 3 ขั้นตอนดังกล่าวข้างต้นนั้นเหมาะสมกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารและการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กล่าวคือผู้เรียนมีบทบาทได้ใช้ภาษาที่ได้เรียนมาและนำความรู้เดิมมาใช้ในการสื่อสารในขั้นตอนสุดท้าย

3. ควรมีรายวิชาที่เกี่ยวข้องเนื่องเสริมการเรียนรู้วิชาไวยากรณ์อังกฤษ

จากงานวิจัยพบว่าการแทรกแซงจากไวยากรณ์ภาษาไทยเป็นหนึ่งในหลายสาเหตุที่ทำให้นิสิตทำข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเช่นการเรียงคำในประโยคโดยการแปลคำศัพท์จากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษแล้วนำมาเรียงเป็นประโยคภาษาอังกฤษทำให้เกิดเป็นภาษาแก้งค์รวม ทั้งการทำข้อบกพร่องลักษณะแบบไม่ใช่ไวยากรณ์ หรือการใช้ไวยากรณ์ผิด เป็นต้น ทำให้ผู้วิจัยคิดว่าการให้นิสิตได้เรียนรู้ความแตกต่างและความคล้ายคลึงในระบบภาษาของภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นวิชาเสริมน่าจะทำให้นิสิตตระหนักถึงโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษระดับประโยค อาจจะสามารรถแก้ปัญหาประโยคภาษาแก้งค์ได้ในระดับหนึ่ง จากงานวิจัยของ ภูวเรศ อับดุลสตา (2543) ได้กล่าวถึงประเด็นนี้ไว้อย่างน่าสนใจว่า การที่นิสิตไม่ตระหนักถึงความแตกต่างของกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ระหว่างภาษาไทยกับภาษาอังกฤษทำให้นิสิตทำข้อบกพร่องในไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้

ผู้วิจัยคิดว่าทฤษฎีการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ภาษา (Contrastive Analysis-CA) มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง นักภาษาศาสตร์กลุ่มไวยากรณ์โครงสร้าง อาทิ Lado, Ferguson, Twaddell มีความเชื่อว่าข้อมูลต่างๆที่ได้จากการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ภาษาเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยทางด้านการสอนภาษา นอกจากนี้ผู้วิจัยคิดว่าหลักการพื้นฐานของทฤษฎีการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ภาษาในเรื่องกฎเกณฑ์การแทนที่และความสับสนทางภาษา (Transfer and Interference) คือ การแทนที่ทางภาษา หมายถึง การเรียนรู้ภาษาใดภาษาหนึ่งจนคิดเป็นนิสัย แล้วนิสัยนั้นเข้าไปมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาอื่นๆ การแทนที่ทางภาษามี 2 แบบคือ การแทนที่ทางบวก (Positive Transfer or Facilitation) หมายถึงการนำสิ่งที่เรียนรู้จากภาษาแม่ไปช่วยในการเรียนภาษาที่สอง และการแทนที่ทางลบ (Negative Transfer or Interference) หมายถึงการนำสิ่งที่เรียนรู้จากภาษาแม่ไปทำให้เกิดความสับสนในภาษาเป้าหมาย

ผู้วิจัยเชื่อว่าแผนที่ทั้ง 2 แบบนั้นเป็นแนวความคิดที่เป็นจริงในระดับหนึ่งของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตัวอย่างการแทนที่ทางบวก เช่นองค์ประกอบของโครงสร้างประโยคบอกเล่า ประโยคภาษาไทย และประโยคภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย ภาคประธาน ภาคแสดง จากงานเขียนทั้งระดับประโยคและระดับความเรียงนิสิตส่วนมากสามารถเขียนประโยคด้วยองค์ประกอบนี้ได้ ส่วนข้อบกพร่องที่มีสาเหตุจากการแทรกแซงจากภาษาไทยนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์และอธิบายไว้แล้วข้างต้น

ถึงแม้ว่าการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ภาษามีข้อด้อยหลายประการ เป็นต้นว่ามีการวิจัยยืนยันการทำข้อบกพร่องทางภาษาของผู้เรียนภาษาต่างประเทศไม่ได้เกิดจากสาเหตุจากการแทรกแซงจากภาษาแม่เพียงสาเหตุเดียว เช่นเดียวกันงานวิจัยนี้ได้วิเคราะห์สาเหตุอื่นๆของการทำข้อบกพร่องทางภาษา แต่อย่างไรก็ตามในปัจจุบันนี้มีผู้เชี่ยวชาญทางภาษาที่คิดว่าการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ภาษาน่าจะเป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น อาทิ Leech (1994) กล่าวถึงประโยชน์การเปรียบเทียบและวิเคราะห์ภาษาน่าจะใช้เป็นสิ่งที่ชี้ให้ผู้เรียนมีปัญหาทางภาษาตรงไหนและใช้เป็นเครื่องมืออธิบายทางภาษา หรือ Mitchell (1994) กล่าวว่าสำหรับผู้สอนภาษาต่างประเทศที่ไม่ใช่เจ้าของภาษานั้นควรมีความรู้เรื่องการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ภาษาเพื่อจะสามารถอธิบายความแตกต่างระหว่างภาษาแม่และภาษาเป้าหมายได้ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นเช่นเดียวกับ Leech และ Mitchell เพราะถ้าผู้สอนมีความรู้เรื่องความคล้ายคลึงและความแตกต่างของภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สองน่าจะช่วยให้ผู้สอนใช้เป็นความรู้ในการอธิบายกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ของทั้งสองภาษาซึ่งน่าจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยก็มีความรู้ทางภาษาแทรกอยู่ในการเปรียบเทียบทางภาษา ตัวอย่างเช่น คำราการเปรียบเทียบภาษาอังกฤษกับภาษาไทยโดยวิชา นาทอง (2521) หรือ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2528) หรือโกสม วรรณคลอก (2525) คำรเหล่านี้จะให้ความรู้ทางภาษาในการเปรียบเทียบโครงสร้างของภาษาไทยกับภาษาอังกฤษใน 3 ระบบ คือ ระบบเสียง (Phonology) ระดับวิชาหน่วยคำ (Morphology) ระดับวากยสัมพันธ์ (Syntax) ผู้วิจัยคิดว่ากรณีที่ผู้เรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนระดับอุดมศึกษาได้ศึกษาความรู้ทางภาษาในเชิงเปรียบเทียบระหว่างภาษาไทยกับภาษาอังกฤษจะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ระหว่างสองภาษา และทำให้เข้าใจโครงสร้างของทั้งสามระบบในสองภาษานี้มากขึ้น ผู้วิจัยเชื่อว่าด้วยความรู้ดังกล่าวจะทำให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความแตกต่างหรือความคล้ายคลึงในโครงสร้างทางภาษาและจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ เช่น หลักการสร้างคำในสองภาษาหรือประเภทของคำและอื่นๆ สำหรับผู้เรียนในวัยเด็กนั้นผู้วิจัยคิดว่ากรณีที่ผู้สอนอธิบายข้อแตกต่างระหว่างภาษาไทยกับภาษาอังกฤษตามสมควรนั้นน่าจะทำให้ผู้เรียนวัยเด็กได้ตระหนักถึงความคล้ายคลึงหรือความแตกต่างกันระหว่างสองภาษาและทำให้การ

เรียนภาษาเป้าหมายมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยมีความคิดเช่นเดียวกับ ศรีวิไล คอกจันทร์ (2528) ที่อ้างอิงถึง นิสา สักดิ์เดชยนต์ (2526) ที่กล่าวว่าผู้เรียนภาษาควรมีความรู้ทางภาษาศาสตร์และครูที่มีความรู้ทางภาษาศาสตร์จะสามารถอธิบายข้อเท็จจริงทางภาษาได้ดีกว่าครูที่ไม่มีความรู้ทางภาษาศาสตร์ ศรีวิไล (2528 : 104) ได้อ้างคำกล่าวของม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ ดังนี้ “การเป็นนักภาษาศาสตร์ไม่ทำให้คนเป็นแพทย์ฉันใด การรู้ภาษาศาสตร์ก็ไม่ทำให้ผู้นั้นเป็นครูภาษาได้ ต้องเรียนอีกหลายอย่าง อาทิ ธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียน พัฒนาการของบุคคลเชิงภาษา กลวิธีการสอน การใช้อุปกรณ์การสอน การควบคุมนักเรียนในห้องเรียน การทดสอบ การประเมินผลและอีกหลายอย่างที่ครูต้องรู้ นักภาษาศาสตร์อาจไม่รู้ แต่ครูภาษาในสมัยปัจจุบันนี้ที่ไม่รู้ภาษาศาสตร์เลยก็เหมือนแพทย์แผนโบราณ”

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเชื่อว่าความรู้ทางภาษาศาสตร์ไม่ว่าด้านภาษาศาสตร์ทั่วไปที่ศึกษาตัวภาษาในระบบเสียง ระบบคำ ระบบประโยค ระบบความหมาย หรือด้านภาษาศาสตร์ประยุกต์ที่ศึกษาการนำความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์ไปประยุกต์กับศาสตร์อื่นๆ เช่นการสอนภาษา การแปล การทำพจนานุกรม และอื่นๆ ล้วนมีประโยชน์ต่อผู้เรียนภาษา ผู้ที่เตรียมตัวเป็นครูสอนภาษา และผู้ที่มีความสนใจในเรื่องของภาษา เช่นต้องการวิจัยงานด้านภาษาหรือการสอนภาษา เป็นต้น

4. ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีกลวิธีการเรียนรู้ที่ดีในการเรียนรู้ภาษาหรือไวยากรณ์

จากงานวิจัยทำให้ทราบว่านิสัยมีปัญหาการไม่รู้ว่คำที่ใช้แต่ละคำเป็นคำอะไร เช่น เป็นคำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ คำนาม ทำให้ผู้วิจัยคิดว่าการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นควรสร้างลักษณะนิสัยที่ดีหรือส่งเสริมให้ผู้เรียนมีกลวิธี หรือมีวิธีการเรียนภาษาให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดว่าการส่งเสริมการใช้พจนานุกรมสองภาษา (Bilingual Dictionary) นั้นจะสามารถแก้ปัญหานี้ได้ ทั้งนี้ผู้สอนจำเป็นต้องชี้แนะให้ผู้เรียนตระหนักว่าเมื่อใดไม่แน่ใจว่าคำใดมีหน้าที่อย่างไร ควรต้องตรวจสอบโดยดูในพจนานุกรมก่อน นอกจากนั้นการมีวิธีการเรียน หรือมีกลวิธีทางการเรียนอื่น ๆ เช่น ทำรายการคำศัพท์พร้อมบอกหน้าที่ของคำนั้น ๆ ไว้บททวน การทบทวนกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ภาษาเป้าหมายเป็นประจำ เป็นต้น

ผลเกี่ยวข้องในความรู้ด้านภาษาศาสตร์ประยุกต์

ผู้วิจัยคิดว่าผลที่เกี่ยวข้องจากการวิจัยในความรู้ด้านภาษาศาสตร์ประยุกต์ คือด้านสาเหตุ การทำข้อบกพร่องทางภาษาที่สองของผู้เรียน และด้านการสอนไวยากรณ์ภาษาต่างประเทศนั้นผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้สอนวิชาด้านภาษาศาสตร์ประยุกต์ คือ วิชาการเปรียบเทียบและการวิเคราะห์ภาษา (Contrastive Analysis) วิธีการสอนภาษาต่างประเทศ (Methods of Teaching a Foreign Language) ในระดับปริญญาตรี และวิชาภาษาศาสตร์และการประยุกต์ในการสอน (Linguistics

Principles and Application in Language Teaching) วิชาทฤษฎีและกระบวนการเรียนการสอน (Teaching and Learning Strategies and Classroom Procedure) ในระดับปริญญาโท คิดว่าผลเกี่ยวข้องดังกล่าวจะเป็นประโยชน์โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการเรียนการสอนให้น่าสนใจ มีความทันสมัยและสามารถให้ข้อมูลในงานวิจัยต่อผู้เรียนและผู้สนใจได้ โดยผู้วิจัยอภิปราย 2 ด้าน ดังรายละเอียดดังนี้

ด้านสาเหตุการทำข้อบกพร่องทางภาษาที่สองของผู้เรียน

จากงานวิจัยพบว่าสาเหตุหนึ่งที่น่าสนใจในการทำข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเนื่องจากการแทรกแซงจากภาษาไทยซึ่งยืนยันแนวความคิดเรื่องสาเหตุการทำข้อบกพร่องตามทฤษฎีการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ภาษา (CA) ที่เชื่อว่าสาเหตุการทำข้อบกพร่องของผู้เรียนภาษาที่สองคือการแทรกแซงจากภาษาที่ 1 (L_1 Interference) เช่นเดียวกันอีกสาเหตุหนึ่งคือการสับสนในกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ซึ่งยืนยันแนวความคิดในทฤษฎีการวิเคราะห์เชิงคิด (EA) ที่กล่าวว่านอกจากการแทรกแซงจากภาษาที่หนึ่ง (Interlingual Errors) แล้วผู้เรียนภาษาต่างประเทศทำข้อบกพร่องทางภาษาเนื่องจากความสับสนในภาษาเป้าหมาย (Intralingual Errors)

ความแตกต่างระหว่าง CA กับ EA ประการหนึ่ง คือ ความแตกต่างเรื่องสมมุติฐานของแต่ละทฤษฎี ประพจน์ พฤทธิประภา (2521) อ้างถึง Wardhaugh (1970) ผู้จำแนกประเภทของสมมุติฐานการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ภาษาไว้ 2 ลักษณะ คือ สมมุติฐานตึง (The Strong Hypothesis) และสมมุติฐานหย่อน (The Weak Hypothesis) และอธิบายความแตกต่างของสองสมมุติฐาน คือ สมมุติฐานตึงมีลักษณะพยากรณ์ปัญหาหรือข้อบกพร่องทางภาษาที่สองของผู้เรียนไว้ล่วงหน้าก่อนเรียน ส่วนสมมุติฐานหย่อน มีลักษณะอธิบายหรือวินิจฉัยปัญหาหรือข้อบกพร่องทางภาษาที่สองของผู้เรียนภายหลังการเรียน โดยอาศัยข้อเท็จจริงเป็นหลัก

ผู้วิจัยคิดว่า CA อยู่ในลักษณะสมมุติฐานตึง เนื่องจากวัตถุประสงค์ของ CA คือ การนำระบบสำคัญทางภาษาได้แก่ ระบบเสียง ระบบคำ ระบบประโยค รวมทั้งวัฒนธรรมการใช้ทางภาษามาเปรียบเทียบและวิเคราะห์หาความคล้ายคลึงและแตกต่างเพื่อช่วยให้สามารถทำนายว่าผู้เรียนน่าจะมีปัญหาอะไรก่อนการเรียนภาษาที่สอง ดังเช่น สุรินี สุขตระกูล (2526) กล่าวถึง Eugene J. Briere (1668) ผู้พบว่าความแตกต่างในระบบเสียงระหว่างสองภาษาทำให้ผู้เรียนมีปัญหาในการเรียนภาษาที่สอง ส่วน EA นั้นผู้วิจัยคิดว่าน่าจะอยู่ในลักษณะสมมุติฐานหย่อน เนื่องจากทฤษฎีนี้มุ่งวิเคราะห์ข้อบกพร่องทางภาษาที่สองภายหลังการเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อีกภาษาที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล อย่างไรก็ตามผู้วิจัยหลายท่านพบว่าสาเหตุของการทำข้อบกพร่องทางภาษาที่สองเกิดจากทั้งการแทรกแซงจากภาษาที่หนึ่งและจากความสับสนทางไวยากรณ์ในภาษาเป้าหมาย เช่น Richards (1974) ประพจน์ พฤทธิประภา (2515) ศรีวิไล ดอกจันทร์ (2528) เช่นเดียวกับงานวิจัยนี้

ที่พบว่าสองสาเหตุดังกล่าวนี้ทำให้นิสิตทำข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ประพาศน์ พุทธิประภา (2521) กล่าวว่าแนวความคิดทั้ง CA และ EA ต่างสนับสนุนซึ่งกันและกันซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจถึงสาเหตุที่แท้จริงของการทำข้อบกพร่องในภาษาที่สอง จากข้อมูลข้างต้นทำให้ผู้วิจัยเห็นด้วยกับความคิดนี้ ดังนั้นในการสอนวิชาการเปรียบเทียบและการวิเคราะห์ภาษา (Contrastive Analysis) ควรเพิ่มหลักการสมมุติฐานหย่อน ซึ่งเป็นสมมุติฐานสำคัญในวิชาการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการใช้ภาษา (Error Analysis) ให้ผู้เรียนได้มองเห็นภาพรวมของสองวิชานี้ และน่าจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจชัดเจนถึงสาเหตุสำคัญของการทำข้อบกพร่องในการเรียนภาษาที่สอง

ผลของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์ประยุกต์อีกประการหนึ่งคือ ด้านการสอนไวยากรณ์ภาษาที่สอง ซึ่งผู้วิจัยขออภิปรายดังนี้

ด้านการสอนไวยากรณ์ภาษาที่สอง

จากงานวิจัยพบว่านิสิตทำข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษลักษณะการไม่มี/ไม่ใช่ไวยากรณ์ 21.15 % ลักษณะการใช้ไวยากรณ์ผิด 48.08 % ลักษณะการใช้ไวยากรณ์แทน 19.23 % และลักษณะการใช้ไวยากรณ์เกิน 11.54 % มีผู้กล่าวถึงลักษณะข้อบกพร่องสะท้อนถึงระดับการเรียนรู้ไวยากรณ์และระดับความซับซ้อนของไวยากรณ์ เช่น Skehan (1994) อ้างอิงถึง Pica (1983) และ Lightbown (1983) ผู้กล่าวถึงความสำคัญของการสอนไวยากรณ์ว่าผู้เรียนที่ได้เรียนไวยากรณ์จะมีลักษณะทำข้อบกพร่องแบบใช้เกิน ในขณะที่ผู้ที่ไม่ได้เรียนไวยากรณ์จะมีลักษณะทำข้อบกพร่องแบบไม่ใช่ไวยากรณ์ Skehan ยังได้อ้างอิงถึง Long (1988) ผู้ที่กล่าวว่าข้อบกพร่องลักษณะใช้เกินมีลักษณะใกล้เคียงกับภาษาเป้าหมาย ซึ่งตรงกันข้ามกับข้อบกพร่องลักษณะไม่ใช่ไวยากรณ์ ดังนั้นการที่ผู้เรียนทำข้อบกพร่องลักษณะใช้ไวยากรณ์เกินจึงดีกว่าแบบไม่ใช่ไวยากรณ์ โดยที่เขาคิดว่าลักษณะที่ใช้เกินสามารถสอนหรือทำให้เลิกหรือหยุดได้ จึงดีกว่าการที่ผู้เรียนไม่ได้เริ่มทดลองใช้ไวยากรณ์

ผู้วิจัยมีความคิดเช่นเดียวกับ Long ที่กล่าวว่าระดับความรุนแรงของข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ที่ผู้เรียนไม่รู้หรือไม่สามารถใช้ไวยากรณ์ (errors of omission) เป็นข้อบกพร่องที่รุนแรงมากกว่าการที่ผู้เรียนใช้ไวยากรณ์เกิน (errors of commission) นอกจากนี้ผู้วิจัยคิดว่าที่ผู้เรียนใช้ไวยากรณ์เกินหรือใช้ไวยากรณ์แทนหรือใช้ไวยากรณ์ผิดดีกว่าการที่ผู้เรียนไม่มี/ไม่ใช่ไวยากรณ์ เนื่องจากเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แล้วแต่ยังอยู่ในขั้นการลองใช้ผิดใช้ถูกจึงใช้ไวยากรณ์เกินหรือใช้ไวยากรณ์แทนหรือใช้ไวยากรณ์ผิด แต่การที่ผู้เรียนไม่ใช่ไวยากรณ์แสดงว่าผู้เรียนไม่ได้เกิดการเรียนรู้

ผู้วิจัยพบว่าไวยากรณ์ที่นิสิตทำข้อบกพร่องทั้ง 4 ลักษณะ คือ การใช้บุพบท ทำให้ผู้วิจัยคิด

ว่าลักษณะข้อบกพร่องนี้สะท้อนถึงระดับความซับซ้อนของไวยากรณ์การใช้บุพบท ซึ่งยืนยันแนวความคิดเรื่องระดับความซับซ้อนของไวยากรณ์และการสอนไวยากรณ์ที่มีระดับความซับซ้อนที่แตกต่างกันนั้นควรใช้แนววิธีการสอนที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงเห็นด้วยกับแนวคิดของ Leech (1994) ผู้อธิบายแนววิธีการสอนไวยากรณ์ 2 ลักษณะคือ Explicit Grammar Teaching และ Implicit Grammar Teaching และแนวความคิดของ James (1994) ที่กล่าวว่าการสอนแบบ Explicit - Grammar Teaching ควรใช้สอนไวยากรณ์ที่ไม่ซับซ้อน เช่น การเติม s ในคำกริยาเมื่อใช้กับประธานเอกพจน์บุรุษที่ 3 แต่ควรใช้การสอนแบบ Implicit Grammar Teaching กับไวยากรณ์ที่มีลักษณะซับซ้อน เช่น การใช้บุพบท

ผู้วิจัยคิดว่าแนวการสอนแบบ Implicit Grammar Teaching ซึ่งมุ่งให้ผู้เรียนเป็นผู้ฝึกไวยากรณ์จนสามารถสรุปกฎเกณฑ์รูปแบบไวยากรณ์ด้วยตนเองได้นั้นควรใช้กิจกรรมส่งเสริมสถานะการรับรู้ (Consciousness-Raising Task /C-R) ซึ่งมุ่งให้ผู้เรียนเกิดความรู้แบบอธิบายได้ด้วยกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์และเป็นกิจกรรมที่จะนำผู้เรียนเป็นผู้พบกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ด้วยตนเอง Suphat (2001) เชื่อว่ากิจกรรมส่งเสริมสถานะการรับรู้ควรใช้สอนผู้เรียนผู้ใหญ่ในการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาต่างประเทศ

นอกจากนี้ผู้วิจัยคิดว่าวิธีการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร (Communicative - Language Teaching Approach / CLT) ที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นควรนำมาประยุกต์กับการสอนไวยากรณ์ภาษาต่างประเทศด้วย ผู้วิจัยเห็นด้วยกับแนวคิดของ Long, Rutherford, Smith (1983) ผู้ที่กล่าวว่าการสอนรูปแบบทางภาษามีความจำเป็นในการสอนเพื่อการสื่อสารเพราะถ้าผู้เรียนไม่ได้ฝึกใช้รูปแบบภาษาที่ถูกต้องอาจนำไปสู่การใช้ภาษาที่ผิดได้ เช่นเดียวกับ Hung (2001) กล่าวว่า ทั้งความถูกต้องทางรูปแบบภาษาและความคล่องทางการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ ผู้วิจัยคิดว่าคนที่ผู้สอนจะสามารถสอนไวยากรณ์ซึ่งคือรูปแบบทางภาษาและในขณะเดียวกันสามารถให้ผู้เรียนได้สื่อสารด้วยไวยากรณ์ที่ได้ฝึกมานั้น ตามที่ได้อภิปรายไว้ในเบื้องต้นผู้วิจัยคิดว่าหลักการหรือขั้นตอนการสอนแบบหลักการ 3 P ซึ่งหมายถึง Presentation Stage, Practice Stage และ Production Stage ที่ Nisai (2001) อ้างถึง Littlewood (1990) ว่าเป็นผู้เสนอ 3 ขั้นตอนในการสอนภาษาต่างประเทศนั้นมีความเหมาะสมในการนำมาใช้มากที่สุด เช่นเดียวกับ Hung (2001) ได้ออกแบบกิจกรรมที่เขาเรียกว่า A consciousness- raising task โดยนำหลักการ 3P มาประยุกต์ใช้ในการสอน There +be และ Present/Past participle (ดูภาคผนวกหมายเลข 1) หลังจากเขาวิเคราะห์ข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ของผู้เรียน

ผู้วิจัยคิดว่าแนวความคิดเรื่องการใช้กิจกรรมส่งเสริมสถานะการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจไวยากรณ์ด้วยตนเองประยุกต์เข้ากับหลักการ 3P ในการสอนตามที่ได้กล่าวข้างต้นนั้นเหมาะสมในการสอนไวยากรณ์ เพราะจะทำให้ผู้เรียนได้ความรู้และฝึกฝนเกิดความถูกต้องทางภาษา ใน 2 ขั้นตอนแรก และได้ฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในขั้นตอนสุดท้าย

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยข้อบกพร่องทางภาษาในห้องเรียนจะทำให้ผู้สอนได้ทราบปัญหาทางด้านภาษา / ไวยากรณ์ของผู้เรียน เพื่อจะได้หาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1. ควรส่งเสริมการวิจัยลักษณะนี้ทุกระดับชั้น ลักษณะงานวิจัยควรเป็นแบบ Action Research ที่ครบวงจร คือเมื่อทราบว่าผู้เรียนมีข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ด้านไหน ผู้วิจัยควรหาหรือสร้างแบบฝึกหรือกิจกรรมแก้ไขปัญหาดังกล่าว พร้อมทั้งศึกษาเหตุผลที่เกิดกับผู้เรียน
2. ควรส่งเสริมการวิจัยเปรียบเทียบการสอนไวยากรณ์ตามแนววิธีการสอนแบบ Explicit Grammar Teaching และแนววิธีการสอนแบบ Implicit Grammar Teaching หรือการสอนแบบผสมทั้งสองแนววิธี รวมทั้งการสอนแบบใช้กิจกรรมส่งเสริมสถานะการเรียนรู้ (Consciousness-Raising Task)
3. ควรส่งเสริมการวิจัยเปรียบเทียบการสอนไวยากรณ์แบบสอนแค่ไวยากรณ์ และการสอนไวยากรณ์โดยแทรกการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ภาษาระหว่างภาษาที่หนึ่งกับภาษาที่สอง
4. ควรส่งเสริมการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องกลวิธี / วิธีการเรียนที่ดีในห้องเรียน
5. ควรส่งเสริมการวิจัยในการค้นหาวิธีการกิจกรรมในการสอนไวยากรณ์ในลักษณะ Communicative Grammar Teaching
6. ควรมีการส่งเสริมการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียน (Error Correction) เช่น Peer Correction, Self correction หรือเทคนิควิธีการแก้ไขอื่น ๆ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กาญจนา เกรียงยี. (2531). โครงสร้างภาษาเชิงทฤษฎี. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ-พิษณุโลก.
- โกสุม วรรณดิลก. (2525). เปรียบเทียบและวิเคราะห์ภาษา : ไทย-อังกฤษ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จินดา เสงสมบุรณ์. (2542). ภาษาศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- นิสา ศักดิ์เศษชัย และคณะ. (2526). ภาษาศาสตร์สำหรับครู. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรไทย.
- ประพาสน์ พลทธิประภา. (2515). Error Analysis : A Psycholinguistics Study Of Thai English Composition. (Unknown Publisher)
- (2521). แนะนำการวิเคราะห์เชิงแย้ง : จากทฤษฎีถึงการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ปราวณี กุลละวณิชและคณะ. (2542). ภาษาทัศน์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภูวเรศ อับดุลสตา. (2543). การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนิสิตเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปี 2543. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- มยุเรศ ผาติเสนาะ. (2518). การเปรียบเทียบผลการสอนเรื่องกาล (Tenses) โดยใช้บทเรียนโปรแกรม และการสอนตามปกติในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาปีที่ 1 ปีพ.ศ.2518. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิชา นาทอง. (2521). การเปรียบเทียบภาษาอังกฤษกับภาษาไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์. (2533). ภาษาและภาษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมทรง บุรุษพัฒน์. (2536). วากยสัมพันธ์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุรินี สุขตระกูล. (2526). วิเคราะห์และเปรียบเทียบภาษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2528). ภาษาศาสตร์ 431 การเปรียบเทียบและวิเคราะห์ภาษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศรีวิไล คอกจันทร์. (2528). ภาษากับการสอน. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- องค์อร ธนานาถ. (2542). ผลสำรวจความผิดพลาดในงานเขียนของผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อมรศรี แสงส่องฟ้า. (2543). การศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4/6 โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ จังหวัดนครปฐม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปอินเตอร์เน็ต และการสอนตามคู่มือครู. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และคณะ.(2544) ทฤษฎีไวยากรณ์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรุณี วิริยะจิตรรา.(2532). การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- อัมพร อมราชีวะ.(2518). ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษกับความสามารถในการนำโครงสร้างนั้นมาใช้ในการเขียนของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ปี พ.ศ.2518. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา.
- Akmajian Adrian et al. (1990). **Linguistics: An Introduction To Language and Communication.** London : The MIT Press Cambridge.
- Batstone Rob. (1994). **Product and Process : Grammar in Second Language Classroom.** Prentice Hall.
- Beaumont Mike and Galaway Clare. (1994). **Article on Faith : The Acquisition, Learning and Teaching of a and the.** In Grammar and The Language Teachers. Martin Bygate et.al. Editors. Prentice Hall.
- Boey Lim Kiat. (1975). **An Introduction to Linguistics For The Language Teacher.** Singapore University Press for Regional English Language Centre.
- Brown H. Douglas. (1994). **Teaching By Principles.** Prentice Hall Regents.
- Brown H. Douglas. (1980). **Principle of Language Learning And Teaching.** Prentice Hall Regents.
- Brumfit Christopher. (1984). **Communicative Methodology in Language Teaching.** CUP.
- Corrigan Jovita T.(2001). **Combining Grammar and Fluency in the Classroom.** The Document in POST-RELC 2001 Chulalongkorn University .
- Elbaum Sandra N. (1996). **Grammar In Context Book 2.** USA : Heinle & Heinle.
- Ellis Rod. (1995). **Interpretation Tasks for Grammar Teaching.** TESOL QUARTERLY Vol. 29 No.1 Spring 1995.
- Ellis Rod. (1986). **Understanding Second Language Acquisition.** OUP.
- Finocchiaro Mary and Brumfit Christopher. (1983). **The Functional-National Approach.** CUP.

Gower Roger and Walters Steve. (1983). **Teaching Practice Handbook**. Heinemann Educational Books.

Harmer Jerany. (1983). **The Practice of English Language**. USA : Longman Inc.

Hung Tony T.N. (2001). **How Linguistics Can Contribute to the Teaching of grammar**.

A Document in POST-RELC 2001 Chulalongkorn University.

..... (2001). **Interlanguage Analysis as an Input to Grammar – Teaching**.

Chulalongkorn University PASAA Volume 31 July 2001.

James Carl. (1994). **Explaining Grammar to its Learners**. In Grammar and The Language Teachers. Martin Bygate et.al. Editors. Prentice Hall.

Krachen Stephen D. (1982). **Principles and Practice in Second Language Acquisition**. Pergamon Press.

Leech Geoffrey. (1994). **Students' grammar-Teachers' grammar- Learners' grammar**. In Grammar and The Language Teachers. Martin Bygate et.al. Editors. Prentice Hall.

Littlewood W. (1984). **Foreign and Second Language Learning**. CUP.

Mitchell Rosamond. (1994). **Grammar, Syllabus and Teachers**. In Grammar and The Language Teachers. Martin Bygate et.al. Editors. Prentice Hall.

..... (1994). **Foreign Language Teachers and The Teaching of Grammar**. In Grammar and The Language Teachers. Martin Bygate et.al. Editors. Prentice Hall.

Musumeci Diane. (1997). **The role of grammar in communicative language teaching : An historical Perspective**. WWW Linguistics. Com.

Nisai Kaewsanchai. (2001). **Teaching Grammar Communicatively : A Balance Between Meaning and Motivation**. A document in POST-RELC 2001 Chulalongkorn University.

.....(2001). **Avoid Cutting Frog in as English : How to Design Motivating and Meaningful Grammar Lessons**. A document in POST-RELC 2001 Chulalongkorn University.

Nunan David. (1991). **Language Teaching Methodology**. Prentice Hall International (UK) Ltd.

Parker Frank and Riley Kathryn. (1994). **Linguistics for Non – Linguists**. USA : Allyn and Bacon.

Pica Yeresa. (1984). **L₁ Transfer and L₂ Complexity as Factors in Syllabus Design.**

TESOL QUARTERLY, Vol.18, No.4, December 1984.

Richards Hudson. (unknown year). **Grammar teaching and writing skills: the research evidence.**

WWW Linguistics. Com.

Richards Jack C. and Rogers Theordore S. (1986). **Approaches and Methods in Language Teaching.**

CUP.

Richards Jack C. (1974). **A Non – Contrastive Approach to Error Analysis.** In Error Analysis.

Jack C. Richards. Editor. Longman.

..... (1995). **New Ways in Teaching Grammar.** USA : Pantagraph Printing.

..... (1998). **Addressing the Grammar Gap in Content – based Instruction.** PASAA

Volume 28 December 1998.

Rutherford William. (1988). **Grammatical Consciousness Raising in Brief Historical Perspective.**

In Grammar and Second Language Teaching. William Rutherford and Michael Sharwood

Smith. Editors. Newbury House Publishers.

Skehan Peter. (1994). **Second Language Acquisition Strategies, Interlanguage Development and**

Task-based Learning. In Grammar and The Language Teachers. Martin Bygate

et.al.Editors.Prentice Hall.

Stern H. N. (1983). **Fundamental Concepts of Language Teaching.** OUP.

Sunaryo. (2001). **Returning to Explicit Grammar Instructions To Keep The Balance Between**

Accuracy and Fluency. A document in POST-RELC 2001 Chulalongkorn University.

Suphat Sukumolson. (2001). **Hit Them on the Head First and Then Ask for their Names or Vice**

Versa: A Better Approach to Teaching Grammar. A document in POST-RELC 2001

Chulalongkorn University.

Tonkyn Alan. (1994). **Introduction : Grammar and the Language Teacher.** In Grammar and The

Language Teachers. Martin Bygate et.al.Editors.Prentice Hall.

Widdowson H.G.(1988). **Grammar, and Nonsense, and Learning.** In Grammar and Second

Language Teaching. William Rutherford and Michael Sharwood Smith. Editors. Newbury

House Publishers.

.....(1996). **Linguistics.** OUP.

Williams Eddie. (1994). **English Grammar and the Views of English Teachers.** Prentice Hall.

ภาคผนวก

ภาคผนวกหมายเลข 1 : แบบฝึกไวยากรณ์การใช้ **there be, present/past participle**

An analysis of the learners' interlanguage grammar can lead to the design of various grammatical consciousness-raising tasks which are specifically geared to the needs of these learners.

(i) One type of task aims at helping students notice the grammatical structure in question. Let us take, as an example, the existential construction (there be....), which constitutes a problem for our learners. The students can be asked to read through short texts where this construction is highlighted, in such a way that they cannot help but notice its form and usage. It would be much easier for teachers to write such texts themselves than to search among existing materials. For example, it took me less than 10 minutes to write the following text. I simply thought of a story from the many that came to mind (being a Sherlock Holmes fan, I naturally settled on A Study in Scarlet), and described a scene from that story, deliberately using a lot of existential constructions, which are highlighted in the text given to the students:

Sherlock Holmes, the famous detective, was once taken to a house where a murder had Apparently taken place. This was how his partner Dr. Watson described the scene:

When we arrived the home, there were dozens of people standing around and pointing at the upper floor. We went upstairs into a large, empty room. There were no windows which were open. There was a dead body lying in the middle of the room. It was that of a stout, middle-age man. There were no visible wounds on him, but there was a pool of blood a few feet away. There were no signs of a struggle. The floor was dusty, and there were clear footprints going round and round the body. On the wall, there was a word written in blood 'Rache.'

Now close the book and describe the scene from memory.

(ii) Another type of task gets the learners to think about the appropriateness of the existential construction:

In each pair of sentences below, which one seems more 'natural' to you? Do you understand why?

1a. A man is looking for you.

1b. There is a man looking for you.

2a. A book is on the table.

2b. There is a book on the table.

3a. A word was written on the wall.

3b. There was a word written on the wall.

4a. A country has 10 times as many sheep as people.

4b. There is a country which has 10 times as many sheep as people.

(iii) A third type of task asks learners to produce the construction in a limited way ,by filling in blanks that require the appropriate form of the verb:

Fill in the blanks with the correct forms of the verbs:

1. There are five books..... (recommend) by the teacher as existential.
2. There were many people.....(sleep) on the floor after the party.
3. There was a student(say) that the subject was boring.
4. There will be many students.....(apply) for the new course.
5. There is a country(be) constantly in a state of war.
6. There are very few cars(can accelerate) from 0 to 100 within 3 seconds.
7. Is there anyone (wait) for the bus?
8. Were there people actually.....(fly) on the first day of the new millennium.

(iv) Another type of task gets the learners to discriminate between grammatical and ungrammatical sentences:

Some of the following sentences are grammatical. Point out the errors and correct them.

1. A man is washing the car.
2. There is a man washing the car.
3. A man has been arrested 20 times by the police.
4. There is a man has been arrested 20 times by the police.
5. A student scored 8 distinction in the exam.
6. There was a student scored 8 distinction in the exam.

(v) One final type of task requires the learners to produce a short text that naturally involves frequent use of the existential construction:

Here is the picture of a street scene in Bangkok (or Hong Kong or Singapore). Describe what you see in this picture. Try to use the “there is/are” construction as much as possible.

Given the general principle of teaching grammar through consciousness- raising and inductive learning , anyone with any imagination can indeed think of a variety of tasks that will be achieve the same end.

ภาคผนวกหมายเลข 2 : The 3P Lesson Plan For English Grammar

Sample Lesson (For intermediate level)

Topic : Passive Voice (Adapted from Hagadon's handout)

1. Presentation stage

- 1.1 Role play setup (Role play is very important in Communicative Language Teaching – CLT as it gives students a chance to practice speaking.)
 - select 2 students and explain role play (One is a thief; the other is a foreign tourist.)
 - one student will steal the other's wallet.
- 1.2 Role play dialogue (modeling)
 - tell story about how the tourist's wallet was stolen
 - include forms (it can start in a very structured manner) : was chased by the policeman, was caught, was frisked, was handcuffed, was taken, was given
- 1.3 Second presentation
 - tell story about the student's bravery and reward

2. Practice stage

- 2.1 Questions
 - ask questions about the story
 - elicit correct forms from class
- 2.2 Explain grammar (briefly)
 - analyze form and structure (verb to be+past participle)
 - elicit short answers from students
 - gets students to figure out structure deductively
- 2.3 Handout (now writing skill can be integrated as part of CLT lesson which emphasizes integration rather than separation of skills)
 - letter writing, fill in correct forms (using passive voice)

Dear.....,

How are you? I have something to tell you. Yesterday, a certificate awarding ceremony...

(hold).....for one of my classmates. He is a real hero in our town, and in the evening

he.....(give)..... a medal for his bravery. Everyone was very happy. After the ceremony,

his picture.....(take).....with the mayor and everyone wanted his autograph. Later there was a party at an Italian restaurant. We all(invite)..... It was delicious! We ate a lot of pizza and drank champagne until 10.00 p.m. Everybody had a good time. Well, I'll write more later. Bye.

Take care,

3. Production stage

3.1 –divide class into pairs

–ask and tell each other what happened to his/her partner in passive voice(students use real names, places and activities)

3.2 Suppose that some students are running for the president of the student union at Rajabhat.

Prepare a part of the campaign for the position. What kind of things will the new president promise in order to be elected? What should he/she promise will be done?

(use only passive voice)

Example : 1. More books will be purchased.

2. Tuition fee will be reduced.

Then, role-play the part of the candidate. Hold an election to see which candidate is the winner.

3.3 To be more authentic, students discuss the world situations and prepare to report them in front of the class. Each student has 5 minutes. What is happening? And what should be done? (use only passive structure)

Example : 1. The Mir space station needs to be brought down.

2. The next Olympic Games will be held in Greece.

ภาคผนวกหมายเลข 3 : ตัวอย่างงานเขียนระดับเรียงความสั้น

เนื่องจากงานเขียนมีข้อบกพร่องหลายประเภทและหลายลักษณะ ผู้วิจัยจะเน้นข้อบกพร่องเฉพาะที่ต้องการศึกษาตามเครื่องหมายดังนี้

ตัวหนา หมายถึงการทำข้อบกพร่อง

หมายถึงการไม่ใช้ไวยากรณ์

() หมายถึงการใช้ไวยากรณ์เกิน

My name is I come from Phathalung. I'm studying in Srinakharinwirot University. I'm majoring in **Account**. I'm living in Bangkok but my father and mother live in Phattalung. I always come to school by bus.

I like to study an English subject. **Although it's very difficult, but I still like it because it makes me clever.** Finally, I think my English teacher is very nice.

My name is Now I am twenty-one years old. My home is #Supanburi. My favorite singer is SAO-Sao-SAO. Now I am studying # Srinakarinvot University **major** # accounting.

My closed friend is Now, she is studying in Ramkumkhang University. She always calls (to) me on Sunday. Sometimes she comes to me at # home. She is majoring #computers. **In semester, she living with her friendsgirl. She is very # pretty girls and very friendlys. Everyone usually loves her. has boyfriends, but I never know him. .**

My name is, nickname's Ma. My birthday is # May 16th 1979 and now I'm 21 years old. I'm Thai (people) and **Budda**. I live at 11/22 Preecha village, Pinklao-Nakorn-Chaisree Rd.,Bangkok. **Tel 543-1786.** I have one brother, his name is He's 19 years old. I'm# oldest. On Saturday and Sunday I always watch TV., listen to the radio, do my home work and **sometimes I go to the Departmentstore for shopping or watch the films.** My favorite sport is badminton and cycling.

My name is, but my friends call # "Ben". I was born on 16th Nov. 1979. I'm 21 years old. I'm from Phatthalung I have one brother. My parent's names # Mr..... and Mrs. My nationality is Thai. Now I live at H.V. HOUSE, Sukhumwit 49. My telephone number is 3921828. I like to watch the football games because I like Liverpool football club so much. **In # spare time I like to read novel**, sometimes I sleep for a long time.

My name is My friends call me "**fon**". I was born on Friday 17th October in 1980. I'm 20 years old. I have one younger brother and one younger sister. I live with my father in Bangkok. When I have free times, I always watch TV. My favorite program is soap opera. Sometimes I listen to the radio "hot wave"

Now I have # big problem about my report. It is **politic**. **I can't find # information to support my written.**

I have many good **close** friends. They are so nice and # understand me. **In the future, I dream to be # auditor and successful** in my occupation.

Finally I hope to be happy with my **lover** in one place, **but now I don't know where is and who are.**

My name is I come from Khonkaen. I'm 21 years old. My birth day is June 28, 1979. I have four brothers and one sister. I graduated from Khonkaen Vocational college. Now, I study in Social Sciences # Account. I live at 54 Ramkamhang Bangkok, Bangkok. My telephone number is 7185557. My hobbies are collecting telephone card and reading the books. My favorite star is Tao. In the future, I want to be an Accountant.

My name is I was born on 28th May, 1979 at Bangkok. I'm 21 years old. My address # 1788/265 Jaransanitwong 65, Jaransanitwong road, bangkok, 10700. I'm single. I study in SWU **major # accounting**. **I favorit colour is sky blue, because when I see sky it thing like always.** **My hobby play guitar when I plays usually so it part of my life.** **Plane of my tuture will volunteer for the social example warrior's die in the war.**

My name is I'm 20 years old. I was born on 12th Dec. 1979. **Place of Birth Bangkok. Race Thai, Nationality Thai, Religion Buddhism, Zipcode 10260, Thailand. Tel. 361-3546. E-mail @thaimail. Com. I like colour black. I like to eat butter cake and fry chicken. In free time I like read the book, singing, and to see the movies The X-Files. I'm graduated Diploma at Bangkok Commercial Campus.**

My name is My friends call me I come from Nakhonsrithummarat. My Nationality is Thai and My Religion is **Buddhism**. My family is a farmer. Everybody are very happy. I studied **near my home when I child**. I went to school by bicycle every day. **After that I'm 18 years old I moved to Songkha.** It's # very beautiful place and **It have** the sea. People are friendly. I'm very happy when I live (in) there. **Now my friends and I live in Bangkok since June, 200.** My dream is **travel** around the world if I have (the) much money.

My name is..... I was born in Supanburi. I'm 21 years old. My birthady is 26th of August. I have got five brothers. My address is 169 m.1 Watdaw Bangplama, Supanburi. I'm Buddhist. My telephone number is 246-2484. **My hobbies are watching TV., gardening, listen to the radio.** My favorite color is blue. I want to be an account teacher in my country.

My name is **My farther is merchant sell food. My farther have name'** I live at home. # Home address is 457/294 Soi. 107 Bangkhol, Bangkallame, Bangkok. **I have hair black colour. I have 170 cms tall. I have 50 ggs wright. Now I and education in Srinakharinwirot University department Marketing in class continue two years. My free time I play football sometime I will play gloy.** My nationality is Thai. My family haven't # **barther** and sister.

My free time is very happy. Because I have to relax after I'm tired for work and study.

In free time I usually have activities many things such as swimming, tennis, play guitar with my boyfriend, go to travel, go to shopping, sing a song with my parent and anything else.

Sometimes I don't have relax in the free time. Because I have a report and homework is very hard. Usually I'm very bored #.

But I think, I have free time, I'm lucky than the people don't have. However I'm very happy when free time.

I always love my free time.

I think a good idea if you use a free time in a activities. Your can be happy with it. About my free time, I think it funny with read cartoon book or washing television. I receive information from a news television. But sometime I wash movies. The Boonchoo is a movies a today and I go home wash it. They are activities on my free time. Make I'm not go out at home. And I think a good idea and it good if you will a copy.

My name is I have friends more many. Example Ben, She is always read the book every Day. None, She is happy every time. A, She is always worry everything and Kee, She is singing very much. I love everybody.

My name is..... I'm 20 years old. I have got 2 sisters. I come from Borpit Pimuk Chakrawang Campus. I don't like English but # learn English very well because I know it's very important. I can swim and play table tennis very well. My hobbies are watching TV and listening # Radio. I don't like dogs but I like cats. I'm hard working and good looking. In the part. I were a doctor but I hate blood.

My hobbies are playing basketball and listening to the radio. I like to play basketball with some friends. I don't like when the floor is wet. It's dirty. My friends are.....and..... We play basketball in our free time. We have a lot of fun.

My name is..... is my surname. In my free time **I reading eating and playing. I always go to shopping with my friend.** **is the best of my friends**, she is so cute. My favorite color is red. I was born on 21 June 1979. I have one sister and **no have** brother. Make the best in everything is my motto. I like English language so much.

ภาคผนวกหมายเลข 4 : ตัวอย่างบางส่วนของบทเรียน

Countable and uncountable nouns

You can use a/an with singular countable nouns: a beach a student an umbrella You cannot use singular countable nouns alone (without a/the/my etc.): • I want a banana. (<i>not</i> 'I want banana') • There's been an accident. (<i>not</i> 'There's been accident') You can use plural countable nouns alone: • I like bananas. (= bananas in general) • Accidents can be prevented.	You cannot normally use a/an with uncountable nouns. We do not say 'a sand' or 'a music'. But you can often use a...of: a bowl of rice a drop of water a piece of music a game of tennis etc. You can use uncountable nouns alone (without the/my/some etc.): • I eat rice every day. • There's blood on your shirt. • Can you hear music?
You can use some and any with plural countable nouns: • We sang some songs. • Did you buy any apples? We use many and few with plural countable nouns: • We didn't take many photographs. • I have a few jobs to do.	You can use some and any with uncountable nouns: • We listened to some music. • Did you buy any apple juice? We use much and little with uncountable nouns: • We didn't do much shopping. • I have a little work to do.

1 Some of these sentences need **a/an**. Correct the sentences which are wrong. If the sentence is already correct, put 'RIGHT'.

- 1 Jim goes everywhere by bike. He hasn't got car. **a car**
- 2 Ann was listening to music when I arrived. **RIGHT**
- 3 We went to very nice restaurant last weekend.
- 4 I clean my teeth with toothpaste.
- 5 I use toothbrush to clean my teeth.
- 6 Can you tell me if there's bank near here?
- 7 My brother works for insurance company in London.
- 8 I don't like violence.
- 9 Can you smell paint?
- 10 We need petrol. I hope we come to petrol station soon.
- 11 I wonder if you can help me. I have problem.
- 12 John has got interview for job tomorrow.
- 13 Liz doesn't usually wear jewellery but yesterday she was wearing necklace.
- 14 I think volleyball is very good game.

2 Complete the sentences using one of the following words. Use *a/an* where necessary.

accident biscuit blood coat decision electricity key letter moment
music question sugar

- 1 It wasn't your fault. It was an accident.
- 2 Listen! Can you hear music?
- 3 I couldn't get into the house because I didn't have
- 4 It's very warm today. Why are you wearing
- 5 Do you take in your coffee?
- 6 Are you hungry? Would you like with your coffee?
- 7 Our lives would be very difficult without
- 8 I didn't phone them. I wrote instead.
- 9 The heart pumps through the body.
- 10 Excuse me, but can I ask you
- 11 I'm not ready yet. Can you wait, please?
- 12 We can't delay much longer. We have to make soon.

Many nouns can be used as countable or uncountable nouns, usually with a difference in meaning. Compare:

Countable	Uncountable
- Did you hear a noise just now? (= a particular noise) - I bought a paper to read. (= a newspaper) - There's a hair in my soup! (= one single hair) - You can stay with us. There is a spare room. (= a room in a house) - I had some interesting experiences while I was away. (= things that happened to me) - Enjoy your holiday. Have a good time!	- I can't work here. There's too much noise. (<i>not</i> 'too many noises') - I need some paper to write on. (= material for writing on) - You've got very long hair. (<i>not</i> 'hairs') (= all the hair on your head) - You can't sit here. There isn't room. (= space) - They offered me the job because I had a lot of experience. (<i>not</i> 'experiences') - I can't wait. I haven't got time.

Coffee/tea/beer/juice etc. (drinks) are normally uncountable:

- I don't drink coffee very often.

But they can be countable when you are thinking of a cup / a glass etc. So you can say:

- (in a restaurant) Two coffees and an orange juice, please.

There are some nouns that are usually uncountable in English but often countable in other languages. For example:

accommodation	behaviour	damage	luck	permission	traffic
advice	bread	furniture	luggage	progress	weather
baggage	chaos	information	news	scenery	work

These nouns are usually *uncountable*, so:

- i) you cannot use *a/an* with them (you cannot say 'a bread', 'an advice' etc.) and
- ii) they are not normally plural (we do not say 'breads', 'advices' etc.):
 - I'm going to buy some bread. or ...a loaf of bread. (*not* 'a bread')
 - Enjoy your holiday! I hope you have good weather. (*not* 'a good weather')
 - Where are you going to put all your furniture? (*not* 'furnitures')

News is uncountable, not plural:

- The news was very depressing. (*not* 'the news were')

Travel (*noun*) means 'travelling in general'. You cannot say 'a travel' to mean a journey or a trip:

- We had a very good journey. (*not* 'a good travel')

Compare these countable and uncountable nouns:

Countable	Uncountable
• I'm looking for a job.	• I'm looking for work. (<i>not</i> 'a work')
• What a beautiful view!	• What beautiful scenery!
• It's a nice day today.	• It's nice weather today.
• We had a lot of bags and cases.	• We had a lot of luggage. (<i>not</i> 'luggages')
• These chairs are mine.	• This furniture is mine.
• It was a good suggestion.	• It was good advice.

3 Complete the sentences using one of the following words. Sometimes the word needs to be plural (-s).

air country day friend meat language letter patience people
 photograph queue space

- 1 I had my camera but I didn't take many photographs.
- 2 There are seven in a week.
- 3 A vegetarian is a person who doesn't eat
- 4 Outside the cinema there was of people waiting to see the film.
- 5 I'm not very good at writing
- 6 Last night I went out with some of mine.
- 7 There were very few in the shops today. They were almost empty.
- 8 I'm going out for a walk. I need some fresh
- 9 George always wants things quickly. He's got no
- 10 Do you speak any foreign
- 11 Jane travels a lot. She has been to many
- 12 Our flat is very small. We haven't got much

4 Which of the underlined parts of these sentences is correct?

- 1 'Did you hear noise / a noise just now?' 'No, I didn't hear anything.' ('a noise' is correct)
- 2 a If you want to know the news, you can read paper / a paper.
 b I want to write some letters but I haven't got a paper / any paper to write on.
- 3 a I thought there was somebody in the house because there was light / a light on inside. —
 b Light / A light comes from the sun.
- 4 a I was in a hurry this morning. I didn't have time / a time for breakfast.
 b 'Did you enjoy your holiday?' 'Yes, we had wonderful time / a wonderful time.'
- 5 Sue was very helpful. She gave us some very useful advice / advices.
- 6 We had very good weather / a very good weather while we were on holiday.
- 7 We were very unfortunate. We had bad luck / a bad luck.
- 8 It's very difficult to find a work / job at the moment.
- 9 Our travel / journey from London to Istanbul by train was very tiring.
- 10 When the fire alarm rang, there was total chaos / a total chaos.

5 Complete the sentences using these words. Sometimes you need the plural (-s).

chair experience experience furniture hair information

job luggage permission progress work

- 1 I didn't have much luggage – just two small bags.
- 2 They'll tell you all you want to know. They'll give you plenty of
- 3 There is room for everybody to sit down. There are plenty of
- 4 We have no, not even a bed or a table.
- 5 'What does Alan look like?' 'He's got a long beard and very short
- 6 Carla's English is better than it was. She's made
- 7 George is unemployed. He's looking for a
- 8 George is unemployed. He's looking for
- 9 If you want to leave work early, you have to ask for
- 10 I don't think Ann will get the job. She hasn't got enough
- 11 Rita has done many interesting things. She should write a book about her

5.1 - Singular and Plural Nouns

The chart below shows regular plural endings for nouns. Give the last examples:

Word Ending	Example Noun	Plural Addition	Plurals
Vowel	bee	+ s	bees
	banana		bananas
	pie		<u>pies</u>
	name		_____
Consonant	bed	+ s	beds
	card		cards
	pin		_____
	month		_____
s, ss, sh, ch, x, z	church	+ es	churches
	dish		dishes
	box		boxes
	watch		_____
	class		_____
Vowel + y	boy	+ s	boys
	day		days
	toy		_____
	monkey		_____
Consonant + y	lady	x + ies	ladies
	story		stories
	party		_____
	cherry		_____
Vowel + o	patio	+ s	patios
	radio		radios
	stereo		_____
	video		_____

Word Ending	Example Noun	Plural Addition	Plural
Consonant + o	mosquito tomato potato hero	+ es	mosquitoes tomatoes _____
(Exceptions: photos, pianos, solos, altos, sopranos, autos, avocados)			
f or fe	knife leaf calf life	f + ves	knives leaves _____
(Exceptions: beliefs, chiefs, roofs, cliffs, chiefs, sheriffs)			

1. Some singular words end in *s*: *news*, *politics*, *mathematics*.

The *news* is not good. *Politics* is interesting.

2. Exact numbers use the singular form: *two million*, *five hundred*, *six thousand*.

The U.S. has over *two hundred fifty million* people.

3. Approximate numbers use the plural form: *twenties*, *thirties*, *forties*.

How old is she? She's in her *forties*.

4. Some words use the plural form only: *pajamas*, *clothes*, *pants*, *slacks*, (eye) *glasses*, *scissors*.

My *glasses* are broken. Your *clothes* are dirty.

5. Some nouns have an irregular plural form.

• In a few cases, the singular and plural form are the same: *fish*, *sheep*, *deer*.

One *sheep* is here. Three *sheep* are there.

• Some irregular plurals have a vowel change:

man—men mouse—mice

woman—women tooth—teeth

foot—feet

goose—geese

One *man* speaks French. Three *men* speak German.

• These two nouns have a different kind of change:

child—children person—people¹

One *person* is late. Three *people* are absent.

¹We sometimes say *persons*. *Persons* sounds more formal than *people*.

EXERCISE 1 Write the plural form of each noun.

EXAMPLE: hour *hours*

1. American _____	11. butterfly _____
2. family _____	12. man _____
3. leaf _____	13. fish _____
4. child _____	14. wolf _____
5. deer _____	15. donkey _____
6. city _____	16. fox _____
7. language _____	17. country _____
8. cloud _____	18. month _____
9. potato _____	19. goose _____
10. valley _____	20. woman _____

1. We use the plural form to talk about more than one.

one American
a family

five Americans
ten families

2. We can use the plural form with no article for generalizations. We say that something is true of the noun in general.

Children need love.

Cows give milk.

Big *cities* have a lot of crime.

We can also use the singular form with *a* or *an* for generalizations. The meaning is the same.

A *child* needs love.

A *cow* gives milk.

A big *city* has a lot of crime.

3. We use the plural form in the following expression:

one of the (my, his, etc.) _____

One of my *friends* lives in Paris.

4. We use a singular noun and verb after *every*.

Almost every American family *has* a TV.

Everyone *needs* love and attention.

EXERCISE 2 Find the mistakes with singular and plural nouns, and correct them. In some cases, you need to correct the verb too. Not every sentence has a mistake. If the sentence is correct, write *C*.

EXAMPLES: Five ^{men}man left early.
Mathematics ^{is}are my favorite subject.
I saw two deer in the forest. *C*

1. She has two childrens.
2. One of her daughter is a doctor.
3. Eleven millions peoples died in the war.
4. The news are on TV at 6 o'clock.
5. His pants is very expensive.
6. Five women in this class speak French.
7. Every students want to pass this course.
8. Math is one of my favorite subject in school.
9. Everyone want to have a good life.
10. Many Americans own a home.
11. Hundreds of people saw the accident.
12. My mother is in her sixties.

R
E
A
D
I
N
G

Before you read:

1. Who were the original inhabitants of your country?
2. Are there any ethnic groups in your country that have their own language, costumes, food, and traditions?

Read the following article. Pay special attention to count and noncount nouns.

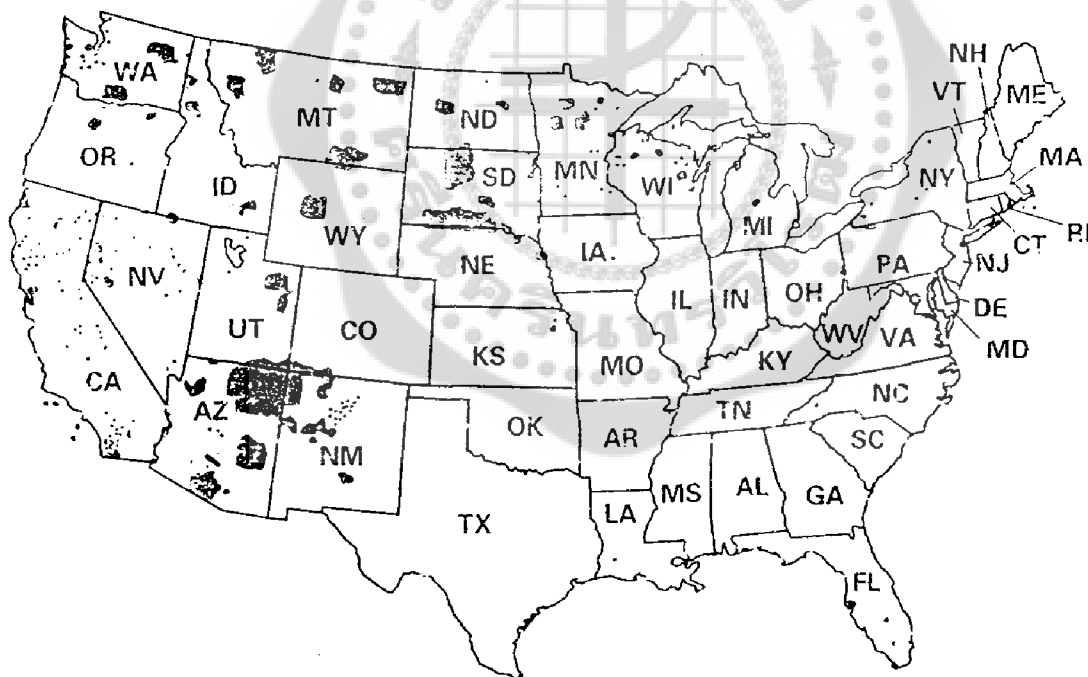
NATIVE AMERICANS

There are about 1.9 million Native Americans in the United States today. The Native Americans (sometimes called American Indians) are the original inhabitants of the United States. There are over 500 **tribes**. Most tribes have a **chief**. Each tribe has its own **language** and **traditions**. However, very few young native Americans speak the language of their ancestors.¹

About one-half of the Indians in the U.S. live on special **land** called **reservations**. This is the land that the U.S. **government** gave to the Indians after taking away their own land. There are 287 reservations in the U.S. Some reservations are very small, having fewer than ten **members** of the tribe. The Navajo reservation, in the Southwest, is the largest with about 100,000 inhabitants.

Some native Americans prefer to live on reservations in order to preserve their traditional way of life. They preserve their **history**, **music**, art, food, native **costumes**, and appreciation of **nature**. Native American **names** often describe events in nature. Some typical names might be John White Cloud, Mary Running Deer, or William Mountain Snow.

Unemployment and **poverty** have always been problems on reservations. As a result, a lot of Indians left their land to look for **work** in the big cities. Lately, some reser-

Adapted from the *World Book Encyclopedia*. ©1984 World Book, inc.

¹Ancestors are grandparents, great-grandparents, etc.

vations have been successful in bringing **money** to the reservation by getting into the business of legalized gambling. Some reservations make money with simple bingo **games**; others have large, luxurious **casinos**. A small reservation in Minnesota, with less than 300 members, earned over \$500,000 in 1994 from its casino.

.....

5.2 Noncount Nouns

We classify nouns into two groups: count nouns and noncount nouns. A count noun is something we can count. It has a singular form and a plural form (one table—five tables). A noncount noun is something we don't count. It has no plural form. There are several types of noncount nouns.⁵

Group A. Nouns that have no distinct, separate parts. We look at the whole.

milk	wine	bread	electricity
oil	yogurt	meat	lightning
water	pork	butter	thunder
coffee	poultry	paper	cholesterol
tea	soup	air	blood

Group B. Nouns that have parts that are too small or insignificant to count.

rice	hair	sand
sugar	popcorn	corn
salt	snow	grass

Group C. Nouns that are classes or categories of things. The members of the category are not the same.

money or cash (nickels, ^{how} dimes, dollars)	fruit (cherries, apples, grapes)
food (vegetables, meat, spaghetti)	makeup (lipstick, rouge, eye shadow)
furniture (chairs, tables, beds)	homework (compositions, exercises, reading)
clothing (sweaters, pants, dresses)	jewelry (necklaces, bracelets, rings)
mail (letters, packages, postcards, fliers)	

Group D. Nouns that are abstractions.

love	happiness	nutrition	music	information
life	education	intelligence	art	nature
time	experience	unemployment	work	help
truth	crime	pollution	health	noise
beauty	advice	patience	trouble	energy
luck	knowledge	poverty	fun	

Group E. Subjects of study.

history	grammar	biology
chemistry	geometry	math (mathematics*)

*NOTE: Even though *mathematics* ends with *s*, it is not plural.

Count and noncount nouns are grammatical terms, but they are not always logical. Rice is very small and is a noncount noun. Beans and peas are also very small but are count nouns.

EXERCISE 3 Go back to the article about Native Americans on pages 110-111. Mark the nouns in the article with *C* for count noun or *NC* for noncount noun.

EXAMPLE: Native Americans = *C*
nature = *NC*

We can put a number before a count noun, but not before a noncount noun. With a noncount noun, we use a unit of measure, which we can count.

These are some units of measure that we use to count noncount nouns:

a loaf of bread	a piece of meat	an ear of corn
a piece (slice) of bread	a gallon of milk	a head of lettuce
a bottle of wine	a quart of milk	a bar of soap
a glass of wine	a glass of milk	a can of beer
a cup of tea	a piece of fruit	a six-pack of beer
a bowl of soup	a piece of mail	a tube of toothpaste
a can of soup	a piece (or sheet) of paper	a piece of furniture
a roll of film	a piece of advice	a homework assignment
a pound of meat	a piece of chalk	

EXERCISE 4 Fill in each blank with a specific quantity.

EXAMPLE: I drink three glasses of water a day.

1. You should take _____ film on your vacation.
2. I'm going to buy _____ meat to make dinner for the family.

- 3. _____ milk is heavy to carry.
- 4. She drinks _____ coffee every morning.
- 5. Buy _____ wine for the party.
- 6. You should eat _____ fruit a day.

5.3 There + A Form of Be

Use *there* + a form of *be* to introduce a new noun, either count or noncount.

	There	is	a	Quantity	Noun	Place/Time
COUNT	There	is	a	reservation		in Wyoming.
	There	are	50	states		in the U.S.
	There	will be	some	rain		tomorrow.
NONCOUNT	There	is	a lot of	unemployment		on the reservation.

1. If two nouns follow *there*, use a singular verb (*is*) if the first noun is singular. Use a plural verb (*are*) if the first noun is plural.

There *is* one Korean student and three Mexican students in this class.

There *are* three Mexican students and one Korean student in this class.
2. In conversation, you will sometimes hear *there's* with plural nouns.

INFORMAL: There's a lot of reservations in California.

FORMAL: There *are* a lot of reservations in California.
3. After we introduce a noun with *there*, we can continue to speak of this noun with a pronoun.

There are over 200 tribes of Native Americans in the U.S. *They* each have their own language.

There is a Navajo reservation in Arizona. *It's* very big.

There's a Navajo woman in my chemistry class. *She* comes from Arizona.
4. Observe the word order in questions with *there*.

Is there unemployment on some reservations?

Yes, there is.

Are there any reservations in California? Yes, there are.

How many Navajo Indians *are there* in Arizona?

EXERCISE 5 Fill in each blank with a time or place.

EXAMPLE: There was a war in my country from 1972 to 1975.

1. There will be a test _____
2. There are a lot of problems _____
3. There's a lot of snow _____
4. There are a lot of people _____
5. There is a lot of crime _____
6. There are a lot of reservations _____
7. There will be a presidential election _____
8. There are a lot of students _____

5.4 Quantities

Study the words that can be used with count and noncount nouns.

Singular Count	Plural Count	Noncount
a tomato	tomatoes	coffee
one tomato	two tomatoes	two cups of coffee
	some tomatoes	some coffee
no tomato	no tomatoes	no coffee
	any tomatoes (with questions and negatives)	any coffee
	a lot of tomatoes	a lot of coffee
	many tomatoes	much coffee (with questions and negatives)
	a few tomatoes	a little coffee
	several tomatoes	
	How many tomatoes?	How much coffee?

5.4 Quantities

Some, Any, A, and No

	Singular	Plural Count	Noncount
Affirmative	There's <i>a</i> clock in the kitchen.	There are (<i>some</i>) windows in the kitchen.	There's (<i>some</i>) rice in the kitchen.
Negative	There isn't <i>a</i> clock in the kitchen. There's <i>no</i> clock in the kitchen.	There aren't (<i>any</i>) windows in the kitchen. There are <i>no</i> windows in the kitchen.	There isn't (<i>any</i>) rice in the kitchen. There's <i>no</i> rice in the kitchen.
Question	Is there <i>a</i> clock in the kitchen?	Are there (<i>any</i>) windows in the kitchen?	Is there (<i>any</i>) rice in the kitchen?

1. We use *a* or *an* with singular count nouns.⁶

2. We can use *some* for affirmative statements, with both noncount nouns and plural count nouns. *Some* can be omitted.

I have time. I have *some* time.

3. We can use *any* for questions and negatives, with both noncount nouns and plural count nouns.⁷ *Any* can be omitted.

4. We can use *no* with count and noncount

nouns. Use an affirmative verb before *no*.

Compare:

There *is no* time.

There *isn't any* time.

There *is no** answer

There *isn't an* answer to your question.

*NOTE: Don't use the indefinite article after *no*.

EXERCISE 6 Use *there* to tell about your hometown. (If you use *no*, delete the article.) You can add a statement to give more information.

EXAMPLES: a mayor

There's a mayor in my hometown. He's a young man.

a subway

There's no subway in my hometown.

1. a university

2. a subway

3. an English language newspaper

4. an airport

5. a soccer team

6. a river

7. a jail

8. an art museum

9. an English language institute

10. a cemetery

11. _____

12. _____

⁶You will sometimes see *any* with a singular count noun: "Which pen should I use for the test?"

"You can use any pen." *Any*, in this case, means whichever you want. It doesn't matter which one.

⁷*Some* can also be used: "Are there some windows in the room?"

EXERCISE 7 Fill in each blank with *some*, *any*, *a*, *an*, or *no*.

EXAMPLES: I have some money in my pocket.

Do you have any time to help me?

Do you have a new car?

I have no experience as a babysitter.

1. Do you have _____ questions about this exercise?
2. Do you have _____ dictionary with you?
3. Did you have _____ trouble with the homework?
4. If we have _____ extra time, we'll go over the homework.
5. The teacher can't help you now because he has _____ time.
6. I'm confused. I need _____ answer to my question.
7. I have _____ questions about the last lesson. Can you answer them for me?
8. I understand this lesson completely. I have _____ questions.
9. I understand this lesson completely. I don't have _____ questions.
10. I work hard all day and have _____ energy late at night.

EXERCISE 8 Take something from your purse, pocket, book bag, or backpack. Say, "I have _____ with me." Then ask the person next to you if he or she has this. If you're not sure if the item is a count or noncount noun, ask the teacher.

EXAMPLES: I have a comb in my pocket. Do you have a comb in your pocket?

I have some makeup in my purse. Do you have any makeup in your purse?

I have some money from my country in my pocket. Do you have any money from your country?

5.3 Quantities

A Lot of, Much, ManyStudy the use of *a lot of*, *much*, and *many*.

	Count (plural)	Noncount
Affirmative	He has <i>many</i> friends. He has <i>a lot of</i> friends.	He has <i>a lot of</i> time.
Negative	He doesn't have <i>many</i> friends. He doesn't have <i>a lot of</i> friends.	He doesn't have <i>much</i> time. He doesn't have <i>a lot of</i> time.
Question	Does he have <i>many</i> friends?	Does he have <i>much</i> time?

1. We use *many* with count nouns. We use *much* with noncount nouns. However, we use *much* with questions and negatives only. In affirmative statements, we use *a lot of*.
2. In conversation, *of* is often pronounced /ə/.
3. When the noun is omitted, we say *a lot*, not *a lot of*.

Does he have *much* experience with computers?

Yes. He has *a lot of* experience with IBMs, but he doesn't have *much* experience with Macintosh computers.

Do you get *a lot of* mail?
No, I don't get *a lot*.

4. In conversation, many people say "lots of" for both noncount and plural count nouns:

He has *lots of* time. He has *lots of* friends.*

EXERCISE 9 Fill in each blank with *much*, *many*, or *a lot (of)*. Avoid *much* in affirmative statements.

EXAMPLES: You don't need much time to do this exercise.

I have a lot of (or many) friends.

1. Busy people don't have _____ free time.
2. Was there _____ snow last winter?
3. _____ Americans prefer to live in big cities.
4. There's _____ crime in a big city.
5. There isn't _____ traffic in a small town.

*Another conversational expression is *plenty of*: "He has plenty of time."

6. There aren't _____ schools in a small town.
7. How _____ coffee do you drink in the morning?
8. I like coffee, but I don't drink _____ because it keeps me awake at night.
9. There are _____ Japanese cars in the U.S.
10. How _____ students in this class come from Korea?

A Few, Several, A Little

1. We use *a few* or *several* with count nouns.

I have *a few* questions.

I have *several* mistakes on my composition.

2. We use *a little* with noncount nouns.

I need *a little* help.

EXERCISE 10 Fill in each blank with *a few*, *several*, or *a little*.

EXAMPLES: He has *a few* problems with his car.

He has *a little* experience as a teacher.

1. Every day we study _____ grammar.
2. We do _____ exercises in class.
3. _____ knowledge can be a dangerous thing.
4. _____ students are absent today.
5. I have _____ cash with me.
6. I have _____ dollars in my pocket.
7. I bought _____ furniture for my apartment.
8. I have _____ chairs in my living room.
9. I had _____ mistakes on my composition.
10. I need _____ help with my composition.

5.4 Quantities

A Few and (Very) Few. A Little and (Very) Little

1. We can use *few* and *little* without the article *a*. However, the emphasis is on the negative.

Compare:

I have *a few* good friends. I'm happy.

I have *few* good friends. I'm lonely.

I have *a little* money. Let's go to the cafeteria and get something to eat.

I have *little* money. I can't buy anything today.

2. To emphasize the negative quantity even more, we often add *very*.

Very few young Native Americans speak the language of their ancestors.

We have *very little* time left today. We won't be able to finish the lesson.

EXERCISE 11 Fill in each blank with *a little*, *very little*, *a few*, or *very few*.

EXAMPLES: He has a little extra money. He's going to buy a sandwich.

He has very little extra money. He can't buy anything.

1. I have _____ food in my refrigerator. Let's make dinner at my house.
2. In some countries, people have _____ food, and many people are starving.*
3. That worker has _____ experience. He probably can't do that job.
4. That worker has _____ experience. He can probably do that job.
5. I eat _____ meat every day because I want protein in my diet.
6. I want to bake cookies, but I can't because I have _____ sugar in the house.
7. When there is _____ rain, plants can't grow.
8. Tomorrow there may be _____ rain, so you should take an umbrella.
9. Twenty-five years ago, home computers were very rare. _____ people had a home computer.
10. Before I bought my computer, I talked to _____ people about which computer to buy.
11. There are _____ monkeys in the zoo. Let's go to see them.

*To *starve* means to suffer or die from not having enough food.

12. There are _____ gray whales in the world. These animals are an endangered species.¹⁰
13. If you want to study medicine, I can give you a list of _____ good medical schools in the U.S.
14. _____ high schools teach Latin. It is not a very popular language any more.
15. I want to say _____ words about my country. Please listen.
16. My father is a man of _____ words. He rarely talks.
17. English is the main language of _____ countries.
18. Women are still rare as political leaders. _____ countries have a woman president.

EXERCISE 12 Ask a question with "*Are there . . . ?*" and the words given about another student's hometown. The other student will answer with an expression of quantity. Practice count nouns.

EXAMPLE: museums

- A. Are there any museums in your hometown?
- B. Yes. There are a lot of (a few, three) museums in my hometown.
- OR
- No. There aren't any museums in my hometown.

1. department stores	5. supermarkets
2. churches	6. open markets
3. synagogues	7. hospitals
4. skyscrapers	8. universities

EXERCISE 13 Ask a question with "*Are there any . . . ?*" or "*Are there many . . . ?*" and the words given about another student's country. The other student will answer with an expression of quantity. Practice count nouns.

EXAMPLE: single mothers

- A. Are there many single mothers in your country?
- B. There are very few.

¹⁰An *endangered species* is a type of animal that is becoming more and more rare. The species is in danger of disappearing completely if it is not protected.

5.4 Quantities

1. homeless people	5. American businesses
2. working women	6. nursing homes
3. fast-food restaurants	7. rich people
4. factories	8. _____

EXERCISE 14 Ask a question with "*Is there . . . ?*" and the words given about another student's country. The other student will answer with an expression of quantity. Practice noncount nouns.

EXAMPLE: petroleum/in your country

A. Is there much petroleum in your country?

B. Yes. There's a lot of petroleum in my country.

OR

No. There isn't much petroleum in my country.

OR

There's very little petroleum in my country.

OR

There isn't any petroleum in my country.

In Your Country

1. petroleum
2. industry
3. agriculture
4. tourism

In Your Hometown

5. traffic
6. rain
7. pollution
8. noise

EXERCISE 15 Ask a student a question with "*Do you have . . . ?*" and the words given. The other student will answer. Practice both count and noncount nouns.

EXAMPLES: American friends

A. Do you have any American friends?

B. Yes. I have many (or a lot of) American friends.

OR

No. I don't have many American friends.

free time

A. Do you have a lot of free time?

B. Yes. I have some free time.

OR

No. I have very little free time.

1. problems in the U.S.	7. questions about American customs
2. American friends	8. trouble with English pronunciation
3. relatives in New York	9. information about points of interest in this city
4. time to relax	10. _____
5. brothers and sisters (siblings)	
6. experience with computers	

EXERCISE 16 Fill in each blank with an expression of quantity to make a true statement about your country. Find a partner from another country, if possible, and explain your answers.

..... **EXAMPLE:** ~~There's~~/There isn't much unemployment in my country.

1. There's/There isn't _____ opportunity to make money in my country.
2. There are/There aren't _____ divorced people in my country.
3. There are/There aren't _____ foreigners in my country.
4. There's/There isn't _____ freedom in my country.
5. There are/There aren't _____ American cars in my country.
6. There are/There aren't _____ political problems in my country.
7. There is/There isn't _____ unemployment in my country.
8. There is/There isn't _____ crime in my hometown.

R
E
A
D
I
N
G

.....
Before you read:

1. Is college tuition expensive in your country? Can most students afford a college education?
2. Can a student get a scholarship or a loan to go to college in your country?

Read the following article. Pay special attention to *too*, *too much*, *too many*, and *a lot of*.

COLLEGE¹¹ TUITION

A college education in the United States costs **a lot of money** these days. College tuition is rising faster than inflation. In 1993 the cost at a public college was \$2,256 a year and at a private college, \$11,025 a year. **A lot of students** who want to go to college are having difficulty because the tuition is **too high** for them. Students from low-income families might get financial aid. Students from rich families can afford the high tuition. However, students from middle-income families have **too much** money to qualify for

¹¹Americans often use the words *college* and *university* interchangeably.

5.4 Quantities

financial aid. Middle-income families need to save **a lot of money** for their children's education. Parents often begin to save for their children's education as soon as they are born.

.....

Too, Too Many, Too Much, A Lot of

1. *A lot of* shows a large quantity. *Too much* and *too many* show that the quantity is excessive for a specific purpose.

A college education costs *a lot of money*.

I want to get financial aid, but I can't. My family makes *too much money*.

2. *Too much* and *too many* come before nouns. *Too* comes before adjectives and adverbs.

He can't go to college. The tuition is *too high*.

College costs *too much money*. He has *too many expenses*.

3. *Too much*, without a noun, can follow the verb (phrase).

She can't afford to go to college in another state because it costs *too much*.

I don't like my neighbor because he talks *too much*.

EXERCISE 17 Fill in each blank after *too* with *much* or *many*. Then complete the statement.

EXAMPLE: If I drink too much coffee, I won't be able to sleep tonight.

1. If I try to memorize too many words, _____.
2. If I make too many mistakes on my homework, _____.
3. If I spend too much money on clothes, _____.
4. If I drink too much alcohol, _____.
5. Too much coffee _____.
6. In my opinion, _____ costs too much in the U.S.

EXERCISE 18 Fill in each blank with *too*, *too much*, or *too many*. A person is complaining about the big city where she lives.

EXAMPLE: This city has too much crime.

1. It's _____ noisy.
2. It's _____ dirty.
3. There are _____ people.
4. There's _____ traffic.
5. There's _____ unemployment.
6. There's _____ pollution.
7. It's _____ big.
8. There are _____ gangs.
9. There are _____ problems.
10. An apartment costs _____.

EXERCISE 19 Fill in each blank with *too much* or *too many* if a problem is present. Use *a lot of* if no problem is present.¹²

EXAMPLE: I'd like to travel to Paris, but I can't because it costs too much.

1. There are _____ educational opportunities in the U.S.
2. I couldn't call you yesterday because I had _____ work.
3. Healthy people get _____ exercise.
4. Last night, I ate _____ at the party, and I got sick.
5. I can help you move during my vacation because I'll have _____ time.
6. Big cities have _____ cultural events.
7. I can't eat potato chips because they have _____ calories and _____ fat.
8. _____ people in the U.S. wear jeans.
9. I can't go to the party because I have _____ things to do this weekend.

¹²In some cases, *too much/too many* and *a lot of* are interchangeable.